

INVESTICE DO VZDĚLÁNÍ

Nerovné šance

Sociologické rozdíly mají na výsledky vzdělávání výrazný dopad.

Připravení do života

Naší misí je připravit studenty na budoucnost, ať je jakákoli, říká ředitel ScioŠkol.

Učení nemusí bolet

Školy, které stojí mimo hlavní proud a nenajdete v nich známky, někdy ani lavice.

Jak rychle se dá naučit cizí jazyk? A pomůže nám v tom umělá inteligence?

Technologie se vyvíjejí rychlým tempem, ale doposud nebyl vynalezen takový nosič informací, který by našemu mozku dokázal nainstalovat novou dovednost, jako je cizí jazyk. Bez učení a úsilí to zkrátka nejde. Zatím. Umělá inteligence však může proces učení výrazně usnadnit a urychlit. Ve vzdělávací skupině EDUA Group, do níž patří například značky Jipka moje jazykovka, Tutor, Top Vision nebo James Cook Languages, nyní pracujeme právě na implementaci AI do výuky cizích jazyků.

Již v minulém roce jsme uspořádali pro své jazykové lektory několik workshopů zaměřených na využití AI ve výuce. Lektorům umělá inteligence nejen usnadňuje přípravu lekcí, ale také jim dává nástroje k tomu, aby byla výuka pro studenty atraktivnější a efektivnější. Ale to není vše.

Chtěli byste se učit s chytrým avatarem?

V EDUA Group jsme sestavili projektový tým složený z IT specialistů, metodiků jazykové výuky a také obchodníků, protože ti jsou v kontaktu s našimi klienty a nejlépe rozumí jejich potřebám. V současné době vyvíjíme avatara v podobě chytrého lektora, který bude se studenty konverzovat na vybrané téma. Avatar by však neměl plně nahradit skutečného lektora, spíše by měl sloužit jako doplněk výuky a umožnit tak studentům výrazně rychlejší pokrok.

Pro efektivitu výuky je klíčové, aby lektor se studentem nejen konverzoval, ale především opravoval gramatické, syntaktické a fonetické chyby a podporoval studenta v aktivním používání nových slovních spojení. Výuka by měla být co nejvíce komplexní, student by si z ní měl odnést maximum a interakce s lektorem by měla být pružná a rychlá. Rychlý progres ve výuce je ostatně to, na co většina klientů v dnešní době nejvíce tlačí.

Všichni chceme dojít k cíli co nejrychleji.

Představte si, že se potřebujete za měsíc

naučit německy tak, abyste se mohli přihlásit na vaši vysněnou pracovní pozici, která němčinu vyžaduje. Objednáte si individuální lekce s lektorem a výuce se budete věnovat 90 minut denně. Idea je to skvělá, ale praxe většinou vypadá jinak. V úterý na lekci nemůžete kvůli prodlouženému meetingu v práci, ve čtvrtek se necítíte dobře a najednou z naplánovaných 30 lekcí máte jen třetinu. S tímto trendem jsme i u nás dlouhodobě bojovali, protože tím se proces osvojování si jazyka výrazně zpomalil a motivace u studentů zákonitě klesala.

V minulém roce se nám podařilo implementovat do výuky unikátní projekt S.E.N, systém efektivních náhrad, díky kterému můžeme našim studentům garantovat co nejrychlejší progres ve výuce. Ve chvíli, kdy se nemůžete nebo dokonce nechcete zúčastnit plánované lekce, automaticky vám nabídneme náhradní termíny buď s vaším lektorem, nebo si můžete vybrat náhradní lekci s jedním z našich senior lektorů na téma, které vás nejvíce zajímá. Lekci tedy můžete absolvovat

v alternativní podobě. Na základě sledování progresu u vybraných studentů jsme zjistili, že se jejich jazykové znalosti zlepšily výrazně rychleji. Jejich náskok oproti standardní výuce činil v průměru až 1 měsíc.

A co vy? Už víte, kam se chcete v jazyce posunout? A víte, kde vůbec začít? Pokud ne, otestujte si svou jazykovou úroveň s mou virtuální podobou Lucy.

Lucie Kratochvílová
 Director of Customer Sales
 EDUA Group

Chci se otestovat

www.jipka.cz

OBSAH

Výsledky bez známek

04-08

Poptávka po alternativních školách sílí. Stojí mimo hlavní proud, nenajdete v nich známky, někdy ani lavice a učebnice. Jak to v nich tedy vypadá?

Robot v roli spolužáka

10-15

Rychlost, jakou umělá inteligence pronikne do vzdělávání, bude mnohem větší než u všech předchozích inovací, říká zakladatel ScioŠkol Ondřej Šteffl.

Pro a proti alternativní škole

16

Dvě maminky, dva přístupy. Jedna z waldorfské školy odešla, druhá na alternativní základní školu umístila všechny čtyři děti. Proč?

Jaké bylo moje studium?

18-19

Komunální politička, cukrář, hokejový brankář nebo basketbalista. Osobnosti veřejného života vzpomínají, jak se jim studovalo na soukromé střední škole.

V komunitní skupině

20-24

Metodické pomůcky na úrovni sešitů a učebnic, věkově smíšené skupiny dětí. Zájem o komunitní skupiny domácích školáků v posledních letech sílí.

Klíč k lepším šancím

28-32

Co dětem komplikuje cestu k úspěchu a co jim naopak pomáhá? Tisíce dětí v Česku nedokončí základní vzdělání a stát to stojí miliony korun na odvodech a dávkách.

Učení bez známek a testů? Zájem sílí

Čeští rodiče stále více umisťují své děti na alternativní školy. Stojí mimo hlavní proud, nenajdete v nich známky, někdy ani lavice a učebnice. Tyto školy tvrdí, že učení nemusí bolet, aby bylo účinné.

P

Prvnáčci na pražském Žižkově si letos budou moci vybrat: buď od září usednou do lavic v klasické první třídě, nebo si posedají do kruhu na zem do třídy waldorfské. Tam kromě klasických vyučovacích hodin budou také šít nebo pracovat se dřevem, místo tradičních učebnic budou mít pracovní sešity a místo známek jim učitelka vysvětlí, co jim šlo či nešlo a jak by se mohli posunout dál. První třída s waldorfskou pedagogikou otevírá letos na Základní škole Cimburkova a je předzvěstí toho, že celá škola se v následujících letech postupně projde na waldorfský typ výuky.

Proč se k tomu tato žižkovská škola rozhodla? „Zřízení waldorfských tříd na základní škole je první krok, kterým reagujeme na dlouhodobou poptávku rodičů z Prahy 3. Ti opakovaně volají po tom, aby byl waldorfský směr vzdělávání v naší městské části dostupný nejen na úrovni mateřské, ale i základní školy,“ říká Michal Vronský (TOP 09), starosta Prahy 3.

Zájem rodičů o moderní směry vzdělávání, které se odlišují od hlavního proudu, je prý jasně viditelný zejména na úrovni mateřských škol. „Školky s inovativním přístupem k výchov-

ně-vzdělávacímu procesu rodiče vyhledávají častěji a hlásí se na ně někdy až dvakrát více uchazečů, než je ta která školka schopna přijmout. U základních škol se tento trend posuzuje složitěji, protože zde fungují spádové oblasti,“ dodává Málek.

Trend alternativní výuky, ať už je to waldorfská, Montessori či například Scioškoly, se do Česka dostal zhruba před patnácti lety a od té doby sílí. Například zmíněné waldorfské školy vznikají v Česku od 90. let, první vzdělávací program byl schválen roku 1996. Podle Asociace waldorfských škol navštěvovalo v roce 2020 některou z nich celkem 3563 žáků, z toho naprostá většina, více než tři tisíce, chodila do základních škol, zbytek do středních a praktických.

Podobně poptávka sílí i u dalšího proudu alternativního vzdělávání, u škol Montessori. Jejich počet rovněž neustále stoupá. „Nejvíce je mateřských škol a mateřských center, ty se dají počítat už na stovky. Základních státních a soukromých škol jsou v Česku desítky. Bohužel střední školy nebo lycea jsou v současné době v Česku jen tři, z toho jedna soukromá. Založení takové střední školy je totiž admini-

“

Reagujeme na poptávku rodičů, kteří opakovaně volají po waldorfském typu vzdělávání.

strativně obtížné, což je velká škoda, protože Montessori se umí věnovat lidem od 0 do 99 let,“ říká Kateřina Kadlecová ze společnosti Montessori ČR.

K matematice se dostávají přes příběhy

Všechny tyto nové proudy vzdělávání mají několik společných rysů: snaží se nasměrovat dítě k tomu, aby se místo biflování učiva snažilo samostatně a kriticky přemýšlet a místo honby za hezkou známkou chtělo látku skutečně pochopit, bez ohledu na hodnocení. Důraz kladou na rozvíjení osobnosti dítěte. Většina z těchto proudů také nevyžaduje striktní sezení v lavicích, v některých třídách klasické školní lavice vůbec nejsou.

Například den v Montessori mateřských a základních školách se od běžných škol liší poměrně zásadně. Vzdělávání se odehrává v tříhodinových blocích, kdy si žáci sami volí, s čím budou pracovat a s kým. „Průvodce přistupuje ke každému dítěti individuálně. Následuje jeho zájmy a podporuje vnitřní potenciál dítěte. Základem je takzvaná Kosmická výchova, pět Velkých příběhů a klíčové lekce. Vše je

Ve většině alternativních škol jsou žáci hodnoceni slovně, a to i na vysvědčení. Na druhém stupni používají učitelé body nebo procenta doplněná slovním komentářem. Pro potřeby přestupu na SŠ se pak často převádí od 7. třídy slovní hodnocení na známky.

propojené a děti se přes Velké a malé příběhy dostávají hlouběji k matematice, jazykům a umění. Postupují k hlubším tématům a objevují svoji jedinečnost a své místo na světě,“ líčí Kadlecová.

Na druhém stupni základní školy by měl celkový projekt v Montessori školách vycházet z takzvaných Děti Země.

„V tomto životním období procházejí mladí lidé velkými tělesnými a hormonálními změnami. Jejich těla nejsou v té době určena k sezení v lavicích, ale k pohybu a pobytu venku. Měli by se vracet k praktickému životu, zúročovat přímo v praxi to, čemu se naučili, a měli by se umět postarat se sami o sebe. V ideálním případě žít internátně na statku, starat se o zvířata, věnovat se pěstebními pracím, pečovat o domácnost, zvládat finanční gramotnost a tak dále,“ pokračuje Kadlecová.

Dalším zásadním principem Montessori škol je respektující přístup a výchova k míru a tichu. „Lidé jsou velmi překvapeni pracovním tichem, které ve třídách panuje,“ popisuje Kadlecová. Dodává, že mnozí si také myslí, že Montessori je bezbřehá svoboda. „Ano, svoboda je jeden ze základních principů, ale jen pokud jde ruku v ruce s dalším principem a tím je sebedisciplína a zodpovědnost ke svým volbám,“ ujišťuje Kadlecová.

Stejně jako u ostatních proudů také v Montessori školách se neznámkuje, probíhá zásadně slovní hodnocení. Známky dětem podle slov Kadlecové nechybí, protože je vlastně neznají. „Známka je vnější motivace, nebo také velký stresor. Montessori metoda pomáhá dětem a žákům nalézt své vnitřní motivace, vlastní skutečný zájem. Vnější motivace, známky, pochvaly, to vše brzdí, případy ubíjí,“ vysvětluje Kadlecová.

Neprochází zde ani klasické zkoušení. Děti i žáci jsou vedeni k dokončování své práce a průvodce, tedy učitel, s nimi výsledek rozebírá. „Je to způsob, jak učít děti komunikovat a obhajovat si svůj výsledek nebo se zamyslet nad chybou. Chyba je z pohledu Montessori vítaná, přirozená věc a je součástí učení. Testy vyplývají většinou z požadavku vedení školy jako státní instituce, nicméně slouží spíše k ověření znalostí a prohloubení tématu u daného žáka, pokud je třeba. Neslouží k výslednému hodnocení žáka,“ upřesňuje Kadlecová.

Ve škole není zvonění, učí se v blocích

Stejně tak v Montessori škole není slyšet klasické zvonění každých 45 minut, vyučovací hodiny nejsou striktně určené. Výuka sestává z tříhodinového dopoledního a zpravidla dvouhodinového odpoledního bloku, v nichž si dítě volí, co bude dělat. V té době probíhají cílené lekce, prezentace příběhů a tak dále.

„V jedné třídě ve stejnou dobu tedy můžete vidět žáky počítat nebo psát, malovat nebo studovat rozličnou odbornou literaturu. Každé dítě dělá něco jiného,“ líčí Kadlecová.

Učí se pracovat ve skupinách

Například na Základní škole Montessori Kladno pracují s žáky v 1,5hodinových blocích na společných aktivitách. Učitel uvádí téma do kontextu, poskytuje informační základ, nastavuje rámec pro práci.

„Žáci si osvojují schopnost být součástí skupiny. Poznávají, jak tým funguje, kde jsou hranice vlastní individuality, v čem spočívá síla jednotlivce a skupiny. Při nesčetných interakcích se učí efektivně spolupracovat,“ vysvětluje Eva Vlasáková, hlavní učitelka školy. Další podstatnou částí výuky je samostatná práce, kdy mají žáci možnost výběru činnosti, místa i způsobu práce. „Obnáší to intenzivní práci s chybou. Vnímáme ji jako možnost objevování. Žáci se učí řešit různé situace – požádat o radu či pomoc vrstevníky nebo dospělý. Plánují následné kroky. Po celou dobu jsou jim dospělí nablízku a vstupují, případně korigují proces podle potřeby,“ říká hlavní učitelka a dodává, že pro pedagogy je nejtěžší zůstat v ústraní a dovolit druhému, aby hledal vlastní cestu, když on už ví, jak je to správně. „Nezřídká se stane, že žák objeví úplně novou cestu k cíli a nás samotné tak obohatí,“ usmívá se Vlasáková.

I na Kladně se hodnotí jenom slovně, ke každé činnosti a vždy, když je třeba, dávají učitelé žákům zpětnou vazbu. „Hodnotíme také úroveň zvládnutí kompetencí v daném období. Učíme vědomě práci se soustředěním. To se nedá známkovat, nedokážete oznámkovat jakýsi aha efekt. Vzpomenete si na ten pocit, když se vám dlouho nedaří najít řešení, vy tomu chcete přijít na kloub, namáháte se a najednou jste to dokázali sami nebo ve skupině lidí? To je hnací síla, dobrý pocit, který posílí zdravé sebevědomí a sebeuvědomění. Tohle se opravdu nedá známkovat,“ dává příklad Vlasáková.

S frontální výukou se žáci téměř nesetkají

Dalším typem alternativních škol jsou i zmíněné waldorfské školy. Mateřská a základní škola tohoto typu funguje například v Příbrami. V současné době má převis uchazečů, do první třídy se tam hlásí obvykle kolem 35 až 40 dětí, mohou vzít ale jen 30. Vyučování se zde organizuje v takzvaných epochách, tedy tři až čtyři týdny se žáci od 8 hodin do 9:50 věnují jednomu předmětu, například fyzice, geometrii nebo dějepisu. Celkově se ale vyučování pojímá převážně umělecky. Žáci pracují zpravidla bez učebnic, výukové materiály připravují učitelé. „Samozřejmě využívají mapy, slovníky, naučnou literaturu, beletrii a poezii,“ přibližuje formu vyučování ředitel Robert Žák.

Škola klade velký důraz na rukodělnou práci – vznikají praktické i dekorační výrobky, například při pletení, práci s voskem či dřevorezbě. Procvičuje se zde také učivo v pohybu, hrách, zpěvu nebo recitaci. Kromě hudební výchovy se často zpívá, a to i při výuce cizích jazyků.

Mimo klasický vzdělávací systém v Česku fungují také ScioŠkoly. Jde o celkem dvacet základních i středních škol po celém Česku a jejich hlavní myšlenkou je učit děti to, co budou potřebovat v budoucnosti k úspěšnému životu a k tomu, aby byly prospěšné i pro své okolí.

„Jako nejsmysluplnější nám přijde rozvoj dětí ve schopnosti učit se, kriticky myslet, poznání sebe sama, práci se stresem, budování a udržování vztahů, činění světa lepším místem a vlastní zodpovědnost za svůj život,“ vyjmenovává Lukáš Rak z vedení ScioŠkoly v pražských Stodůlkách. Namísto klasických ročníkových tříd se tu podporuje vrstevnické učení, žáci jsou v takzvaném trojročí, tedy tři ročníky v jedné třídě, a děti se mohou učit od sebe navzájem.

„S frontální výukou, kdy učitel vykládá od tabule a děti si zapisují, u nás šetříme. Chceme, aby děti přicházely na věci co nejvíce samy, naším úkolem je vytvořit jim k tomu podporující prostředí,“ popisuje Rak.

Děti si z velké části vybírají, na čem budou pracovat. Pokud jim v rámci vyučování něco nevyhovuje, mohou přijít s návrhem, jak to udělat jinak. Každý týden je školní shromáždění, kdy prvňáček má stejný hlas jako tamní ředitel. Všichni si ve škole tykají, ani tady se neznámkuje. Aktuálně ScioŠkoly navštěvuje zhruba dva tisíce žáků a studentů a počet přihlášek připadajících na jednu školu postupně narůstá. Ještě ve školním roce 2020/21 připadalo na jednu ScioŠkolu v průměru 45,5 přihlášky, letos je to dokonce 116 přihlášek na školu.

Byli to výborní studenti

Mnoho rodičů si jistě položí otázku: Naučí se žáci alternativních škol i exaktní předměty, jako je třeba matematika, chemie nebo fyzika? Navíc, pokud nejsou známkováni například v testech či zkoušení?

Ředitel Waldorfské školy Příbram odpovídá konkrétními příklady: „V přírodních vědách nabízíme žákům hlubší ponor a spojení se s tématem díky epochám. V matematice probíhají také dvě cvičné hodiny, pro žáky deváté třídy nabízíme zájmový kroužek přípravy ke státním přijímacím zkouškám. V chemii jsme zavedli jednu cvičnou hodinu věnující se výhradně názvosloví a jednoduchým chemickým výpočtům,“ vyjmenovává Žák. Dodává, že jejich žáci jsou v přijímacích zkouškách z matematiky úspěšní. Nejčastěji však absolventi této školy pokračují na střední odborné školy, několik jich míří na gymnázia a na výtvarné umělecké školy či na konzervatoře. Zhruba třetina pak jde na učební obory, jako je umělecký kovář, umělecký truhlář, reprodukční grafik a podobně.

I Eva Vlasáková ze Základní školy Montessori Kladno ubezpečuje, že mají vysokou míru úspěšnosti přijetí žáků na střední školy. „Já však hlavně oceňuji, že si v devátém ročníku

S frontální výukou, kdy učitel vykládá a děti si zapisují, u nás šetříme.

dokážou vybrat školu, která odpovídá míře jejich intelektu, schopností a dovedností," podtrhuje Vlasáková.

„Při přijímacích zkouškách na střední školy od Cermatu naši žáci dosahují nadprůměrných výsledků, zvláště pak v matematice,“ říká Jon Šotola, člen Rady ScioŠkol. Naprostá většina jejich žáků, celkem 93 procent, se v roce 2022 dostala alespoň na jednu z vybraných škol, a to hned v prvním kole přijímacího řízení.

Hospodářské noviny oslovily i Gymnázium Jana Keplera, které sídlí v Praze 6 a má pověst jednoho z nejprestižnějších, ale také nejnáročnějších gymnázií v republice. Vystudoval jej například Jan Kaplický či Petr Pithart. Ivana Landsingerová, dnes již bývalá ředitelka, která ještě loni gymnázium vedla, vzkázala, že uchazečů z alternativních typů škol se k nim rovněž hlásí, i když ne masově, jsou to jednotky uchazečů. „Ale bývají úspěšni a velmi dobře připravení. A jsou stejně úspěšní i v dalším studiu. Obzvláště z Montessori škol jsme v minulosti měli několik výborných studentů,“ uznává Landsingerová.

Inspektoři výrazná pochybení nenašli

Faktem je, že ani alternativní školy nemohou fungovat zcela nadivoko, musí vycházet

z Rámcového vzdělávacího programu pro daný stupeň školy. Alternativní školy pak rovněž kontroluje Česká školní inspekce (ČŠI). Konkrétně mezi lety 2018 až 2023 prověřila 66 alternativních mateřských škol a 68 základních škol. Z inspekčních výstupů alternativních mateřských škol vyplývá příznivé hodnocení. „Pedagogové zde systematicky promyšlejší celodenní vzdělávací aktivity dětí, využívají široké spektrum vzdělávacích metod a cíleně se zaměřují na osobnostní rozvoj dětí. Při komunikaci s dětmi i rodiči se uplatňuje vstřícný a respektující přístup,“ shrnuje hodnocení alternativních mateřských škol Karel Kovář, ředitel sekce inspekční činnosti na ČŠI.

Podobně zní hodnocení i pro alternativní základní školy. „Vedení těchto škol se častěji snaží o vytváření zdravého školního klimatu zahrnující množství příležitostí ke školní i mimoškolní aktivitě žáků. Zaznamenali jsme i vyšší spolupráci mezi jednotlivými pedagogy a jejich vzájemnou podporu,“ cituje z inspekčních zpráv Karel Kovář. Nedostatky inspekce zjistila jen v odborné kvalifikaci pedagogů nebo v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví. V některých zprávách také inspekce vyčítá, že dohodnutá pravidla se dostatečně nedodržují a někteří žáci zůstávají při výuce pasivní.

“

**Znáte ten pocit, když se vám najednou podaří najít řešení?
Aha efekt se nedá známkovat.**

Inzerce

HN063011

Mezikulturní
programy
Česká republika

Studoval jsem v Německu.
Moje děti budou také.

KAM POJEDE TO VAŠE?

Střední škola v zahraničí je zážitkem na celý život a investicí do budoucnosti dítěte.

Honza

absolvent AFS
programu
v roce 2003

www.afs.cz

Montessori školy

Základy této výuky navrhl lékařka a pedagožka italského původu Maria Montessori (1870–1952). Pedagogika typu Montessori považuje dítě za osobnost od přírody dobrou a dospělí by jej měli v jeho přirozenosti podporovat. Aktivitu dítě dělá pro uspokojení sebe sama, ne vyučujícího. Samotné učení by pak mělo probíhat bez zbytečného stresu. V Montessori školách se tedy děti nenapomínají, nedávají se v nich tresty, jde o neautoritativní a nenátlakový přístup výuky. Učitel slouží jen jako průvodce dítěte. Snaží se, aby děti nebyly závislé na pochvalách. Dítě také aktivně přispívá ke konstrukci svého vzdělání, může si zvolit materiály a pracovní místo. V Montessori třídách se uplatňuje princip připraveného prostředí, prostor bývá uspořádán do koutků. Nábytek velikostí odpovídá potřebám dítěte, klade se důraz na snadnou manipulaci s ním. Ve třídě nejsou lavice ani katedra. Dítě tedy nemusí sedět a naslouchat výkladu.

Waldorfské školy

Mají zajišťovat všestranný rozvoj dítěte v praktických a uměleckých oborech. Zohledňují fakt, že schopnosti a nadání dětí se velmi odlišují. I proto se vedle tradičních předmětů učí například knihárství, pletení, tkaní nebo zeměměřičství. Touto rozmanitostí nabídky se chtějí učitelé co nejvíce přiblížit stavu, kdy každé dítě najde v učebním plánu něco, v čem bude mít šanci vyniknout. Výkony žáků nejsou motivovány známkami, ale živým zájmem o probíranou látku. Vysvědčení mají formu slovního hodnocení, které charakterizuje všechny přednosti a nedostatky dítěte, jeho pokroky i obtíže v uplynulém školním roce. Platí zásada, že spolupráce žáků jasně převažuje nad jejich vzájemnou soutěživostí. V učebních plánech se projevuje snaha nenadřazovat žádný předmět nad druhý. Dívky se tak účastní i práce se dřevem a kovem, chlapci pletou či háčkují. Smyslem je dát všem dětem široký, nespécializovaný základ.

Daltonské školy

Základem daltonského plánu je volnost, spolupráce a samostatnost žáků. Děti se učí zacházet se svobodou a získávat zodpovědnost za své chování i učení. Žák tedy svobodně rozhoduje o své práci a postupuje svým tempem. I zde se klade důraz na spolupráci s ostatními žáky. V daltonském plánu žáci sepisují úmluvu s učiteli o harmonogramu práce na dané období a pak pracují samostatně nebo ve skupinách. Učivo stanovené na jeden rok mohou žáci zvládnout klidně za kratší nebo i za delší dobu. Žák rozhoduje sám o svém tempu práce, podle daltonské terminologie je takzvaně zodpovědně svobodný. Daltonská výuka také zastává princip, že k čemu se dopracují žáci sami, to si budou lépe pamatovat. Lavice v učebnách jsou uskupeny tak, aby se žáci mohli po prostoru volně pohybovat, spolupracovat i relaxovat dle vlastní potřeby. Podle daltonského principu díky této svobodě dítě nebude při výuce pasivní.

Scio školy

Dávají důraz na to, co budou děti potřebovat v budoucnosti, například za 20 let, aby byly v životě spokojené a úspěšné a aby díky nim prosperovalo i jejich okolí. Rozvíjejí žáky ve Scio kompetencích, které pokrývají rozvoj schopnosti učit se, kriticky myslet, poznání sebe sama, práci se stresem, budování a udržování vztahů, činění světa lepším místem a vlastní zodpovědnost za svůj život. Pokud žákům ve škole něco nevyhovuje, mají možnost přijít s návrhem, jak to udělat jinak. Důraz se klade na fungování pravidel a školní klima, pokud je potřeba, zastaví se výuka a řeší se mezilidské otázky, případně spory či praktické věci kolem provozu. Děti se tak učí efektivně řešit konflikty, vyjadřovat potřeby a vnímat potřeby druhých. Učí se nespolehat na to, že problémy za ně vyřeší někdo jiný. Každé dítě má svého mentora, s kterým má pravidelný rozhovor o svém vývoji. Ani tady se neznámkuje a klasicky nezkouší.

Filantropii Nadace České spořitelny zažívají školáci na 1900 školách v ČR

Nadace České spořitelny investovala za svou existenci do vzdělávání a sociálních témat více než 750 milionů korun. V posledních letech se její filantropické aktivity promítly do vzdělání na 1900 základních a středních škol, kde se vyučuje tak, aby mladá generace obstála ve svém profesním i osobním životě. Jaké jsou principy nadace?

Každá investice, i ta do českého vzdělávání, s sebou nese jisté riziko. Řada projektů, které podporujeme, staví na inovativních myšlenkách. Jsou to například Nadační fond Eduzměna nebo program Učitel naživo. Naši podporu si však získaly i projekty, které v praxi už roky úspěšně fungují,“ vysvětluje jeden ze základních pilířů činnosti Nadace ČS předsedkyně její správní rady Dana Brandenburg a dodává: „Ve své filantropické činnosti současně usilujeme o udržitelnost a dlouhodobý dopad na celý vzdělávací ekosystém. Stejně hodnoty proto hledáme u našich partnerů.“

www.nadacecs.cz

Nalézání shody a kultura spolupráce

Nadaci ČS záleží na tom, aby všichni, kterým jde o kvalitní vzdělávání mladé generace, spolu uměli věcně debatovat a nalézali shodu na stěžejních cílech. Síťování a propojování všech aktérů ve školství, rodičů, široké veřejnosti nebo organizací, které nabízejí mimoškolní rozvojové aktivity, je proto logickým krokem k naplnění nadační vize. Jejím středobodem jsou děti a mladí dospělí, kteří umí naplno využít ve škole nabyté znalosti, dovednosti a postoje (tzv. kompetence), aby prožili naplněný život a dokázali dobře hospodařit.

Data jako odrazový můstek i zpětná vazba

„Abychom mohli svou filantropii správně vyhodnocovat a neustále ji zlepšovat, opíráme ji o datové analýzy a šetření, které pro nás vytvářejí důvěryhodní analytici a sociologové. Díky naší podpoře například vznikla stále aktuální studie o ekonomických dopadech nerovných šancích dětí na vzdě-

lání od PAQ Research a Institutu pro demokracii a ekonomickou analýzu (IDEA) nebo digitální Mapa vzdělávání,“ uvádí místopředseda správní rady NČS Jakub Mareš.

Aby nadace svou vizi o českém školství šířila co nejdál, podporuje rozličné komunikační projekty, jako je např. nynější iniciativa Měníme osnovy nebo kampaň Učitelé jsou třída. Významnou aktivitou, po jejímž boku nadace jako generální partner stojí už mnoho let, je ocenění pro inspirativní učitele Global Teacher Prize Czech Republic nebo portál Chytré Česko, vzniklý ve spolupráci s vydavatelstvím Economia.

Inkubátor vlastních programů

Nedílnou součástí nadační činnosti je i tvorba vlastního obsahu. Před dvěma lety vznikl dobrovolnický program Den pro školu, který propojuje školy se světem praxe. Odborníci různých profesí se s žáky a studenty dělí o své profesní know-how a své životní cesty. Díky nim se školáci dozvídají, jak je důležité se nevzdát a jít za svým cílem, že „selektivní rozum“ není jen prázdný pojem nebo že rozumět financím a umět správně investovat je opravdu důležité. Dosud Den pro školu zažilo 45 tisíc žáků a studentů. Na oblast finančního zdraví se soustředí nově budovaný nadační program. Je postaven na klíčových kompetencích, které jsou podle finančních expertů stěžejní pro naplněný a finančně zdravý život. Přestože je jeho hlavní cílovou skupinou opět generace dnešních školáků, už nyní jsou do jeho přípravy zapojené školy i odborníci na finanční vzdělávání z České spořitelny.

Kde všude Nadace ČS působí. Mapy ukazují přítomnost alespoň jedné intervence ve škole podle krajů.

**Vysoké školy nestíhají.
Gates a Jobs změnili
svět i bez titulu**

Zakladatel sítě ScioŠkol **Ondřej Šteffl** léta tvrdí, že vzdělávají své žáky pro budoucnost a většina toho, co se nyní v běžných školách učí, žákům k ničemu nebude. Nástup umělé inteligence jen potvrdil, že měl možná pravdu víc, než si sám myslel.

V

V září jeho firma Scio otevře už dvacátou školu a chystají se na další. Zájem o alternativní vzdělávací pořad roste, přihlášek jim chodí rok od roku víc.

Než jsme se setkali, sdílel jste příspěvek o tom, jak umělá inteligence (AI) promění školy. Například že AI bude fungovat i v roli spolužáků, učení se může stát návykovým nebo že některé školy zůstanou bez učitelů. Kdy takové změny můžeme čekat?

To už se děje. V Americe už existuje škola Alfa, která je bez učitelů a děti se učí s umělou inteligencí. Napíšete jí, ať vás naučí třeba teorii relativity, a ona to udělá, můžete se doptávat, čemu nerozumíte, můžete se nechat přezkoušet. Ve škole jsou jen asistenti, kteří tam na děti spíš dohlížejí a pomáhají jim a směřují je.

Umělá inteligence ale stále ještě hodně chybuje...

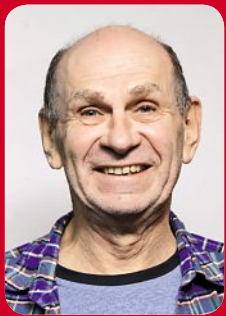
To je pravda, ale lidé taky chybují. Někde to vadí víc, někde vůbec. Ale dejme tomu pár měsíců a věřím, že se chyby odladí. Pak si dovedu i představit, že děti nebudou muset být ve škole vůbec a budou se učit doma. A zajímavý je i nápad, že umělá inteligence bude třeba na vysoké škole i v roli spolužáka. Utvoří se skupinky a jeden z členů bude AI, která bude přicházet s nápady a upozorňovat na chybná nebo lepší řešení, moderovat diskusi. Myslím, že většina z nás umělou inteligenci pořád dost podceňuje.

Podle vás změní školství víc než třeba internet?

Rychlost, kterou umělá inteligence pronikne do vzdělávání, bude mnohem větší než u všech předchozích věcí. A proč? Protože se na ni rychle adaptují děti. Samozřejmě že ne všechny. Ale spousta dětí už ji pro práci do školy využívá ve všem možném. Vezměte si, že rok poté, co se dostala umělá inteligence do světa, fakulta na Vysoké škole ekonomické ruší bakalářské práce. To je extrémní rychlost na to, že v akademickém prostředí vždycky všechno strašně dlouho trvá. Takže děti budou napřed a možná taky přijdou na to, že spousta věcí, které se ve škole učí, vlastně vůbec není potřeba, protože je umí umělá inteligence.

To se říkalo i s příchodem internetu.

Jenže učitelé ani děti se na něj neadaptovali tak rychle. Internet tu máme od roku 1993. Trvalo deset let, než ho děti začaly skutečně používat. Umělou inteligenci tady máme rok a tři měsíce a už se používá, nikdo o ní nepochybuje. Děti vědí, že jim umělá inteligence udělá protokol z laboratoří k Pascalovu zákonu a napíše za ně domácí úkol. Když jazykový model upozorní, že jsou trojkaři, napíše za ně úkol tak, aby výsledek odpovídal jejich úrovni. Učitel nemá šanci to rozpoznat. Když přijde žák s tím, že by se chtěl stát z trojkaře dvojkařem, umělá inteligence začne jeho práce zlepšovat.

Ondřej Šteffl

zakladatel ScioŠkol

Dlouholetý kritik českého školství a vizionář, jak se sám označuje, podniká v oblasti vzdělávání. Vystudoval Matematicko-fyzikální fakultu UK a v roce 1990 založil první soukromou školu v Česku – gymnázium PORG.

O pět let později vzniklo Scio. Společnost prorazila především díky organizaci přijímacího řízení na vysoké školy a testování vzdělávacích výsledků škol i jednotlivých žáků. V roce 2015 se otevřela první ScioŠkola, letos otevře své brány už dvacátá třetí.

Šteffl vždy razil heslo, že ve škole by se děti měly připravovat především na budoucnost, do čehož akademické znalosti nezapadají.

Letos je jeho hlavním tématem příchod umělé inteligence. „Nedávno jsem dělal v Excelu nějaké tabulky. A ona si napsala program v Pythonu a tabulky mi upravila přesně tak, jak jsem potřeboval,“ vypráví, jak se sám učí umělou inteligenci používat. Upozorňuje na to, že o ní stále víme hodně málo. „Všichni očekávali, že bude umět exaktní vědy, tam ale ještě pořád chybuje. Oproti tomu je dobrá v psychologii, je empatická, dokáže prý i fungovat jako psychoterapeut. Skvěle umí klást otázky,“ říká.

Zahrnují základní a střední školy podle vás AI do výuky dostatečně?

Jsem překvapen, kolik je učitelů, kteří s umělo inteligenci začali pracovat. Eva Nečasová s organizací AI dětem má podchycených 900 škol, to není málo. Čekal jsem, že školy budou konzervativnější.

Jak využíváte umělou inteligenci ve ScioŠkolách?

Například máme něco, čemu říkáme ScioChat. Je to školní aplikace, která je propojená s GPT-4, takže všechny děti skrz ni mohou využívat výhody placené verze ChatGPT a nás to nestojí tolik, jako kdybychom každému dítěti zaplatili přístup zvlášť, a vyhneme se také věkovému omezení. Pracujeme na tom, aby se ve školách umělá inteligence využívala co nejlépe. Někde už se využívá hodně, jinde zase tolik ne.

V září budete otevřít jubilejní 20. ScioŠkolu. Vidíte stoupající zájem o alternativní vzdělávání?

Budeme otevřít čtyři školy, takže jich nakonec bude i víc. Zájem narůstá, částečně je to, myslím, i tím, že jsme zlepšili způsob informování veřejnosti a také jsme zavedenější, známější a lidé vědí, co od nás mohou čekat. Už se k nám přestali hlásit rodiče, kteří očekávají, že jsme výkonná škola, která jejich děti naučí skvěle cizí jazyky, matematiku a připraví je na mezinárodní maturitu.

A na co své studenty tedy připravujete?

Na budoucnost! To je základ naší vize i mise. Máme osm cílů vzdělávání, a ty když budou naši absolventi mít, měli by si v budoucnosti poradit, ať bude jakákoliv. Například Odolávám nejistotě, neúspěchu a stresu nebo Rozumím sám sobě, Řídím a poháním své učení, Vybírám si, co si pouštím do mysli. To jsou kompetence, které pro budoucnost budou potřebovat nejen dnešní děti, ale každý z nás.

Jak zvládáte hlídat srovnatelnou kvalitu ve dvacítce škol?

Hodně dbáme na to, aby se vedení škol potkávalo, minimálně čtyřikrát do roka na živo. Náplní setkání je z velké části výměna zkušeností. Dále máme skupiny čtyř až pěti škol, které se vídají a spolupracují ještě těsněji a ve skupině jsou vždy školy seniornější i novější. Kromě toho každou školu má na starosti jeden člen Rady ScioŠkol, který se jí věnuje, jezdí tam a má přehled o tom, co se v ní děje. Pokud by někde nastaly problémy, máme profesionály, kteří je pomohou řešit.

Jak se vám hledají průvodci a ředitelé do vašich škol? Dá to práci, sehnat kvalitní lidi?

Na místo ředitele se nám do konkurzů hlásí v průměru 80 lidí, takže máme z čeho vybírat, i když se stalo i to, že jsme si nevybrali a konkurz

opakovali. Máme vysoké nároky. Musí projít testy, assessment centrem (ověřují se zde reakce v praktických situacích v souvislosti s budoucí prací – pozn. red.), ukázat, co umí ve škole, a pak ještě zvládnout závěrečný pohovor. Na místo průvodce se hlásí zájemců v průměru asi třicet. Nedáváme jim o moc více peněz, než by dostali na veřejných školách, ale nabízíme zajímavou a smysluplnou práci, v níž se mohou realizovat. Navíc nevyžadujeme pedagogickou kvalifikaci.

Kolik lidí ve vašich školách nemá pedagogické vzdělání?

U vedení školy je to asi půlka, mezi průvodci dvě třetiny. V našem pojetí výuky to není problém. Naopak se skoro zdá, že je problém, když ho někdo má. V Česku se totiž studuje vždy hlavně nějaký předmět. Absolventi pak mají pocit, že když pět let studovali dějepis, musí dětem předat vše, co se naučili. A to my nechceme. Každý nový průvodce, člen vedení i asistent musí před nástupem absolvovat týdenní akademii a pak probíhá i průběžné celoroční vzdělávání. Nově otevíráme i doplňkové pedagogické studium pro veřejnost. Tedy lidé, kteří si budou chtít doplnit pedagogické vzdělání v jiném duchu, než obvykle pedagogické fakulty nabízejí, budou mít možnost. A taky budeme od září otevřít základní uměleckou školu.

Proč zrovna uměleckou školu?

Rozhodli jsme se uspokojit poptávku rodičů, kteří chtějí, aby si jejich dítě vyzkoušelo hrát na flétnu nebo na piano, tancovalo či malovalo obrázky, ale bez toho drilu, který ze „zušek“ známe – cvič každý den hodinu a za týden mi ukážeš, jak ses to naučil. Budou si moci vyzkoušet více činností, a co je bude nejvíce bavit, pak dál rozvíjet. A taky jsme chtěli nějak smysluplně využít prostory škol, které jsou odpoledne volné.

Odchází ze ScioŠkol děti na osmiletá gymnázia?

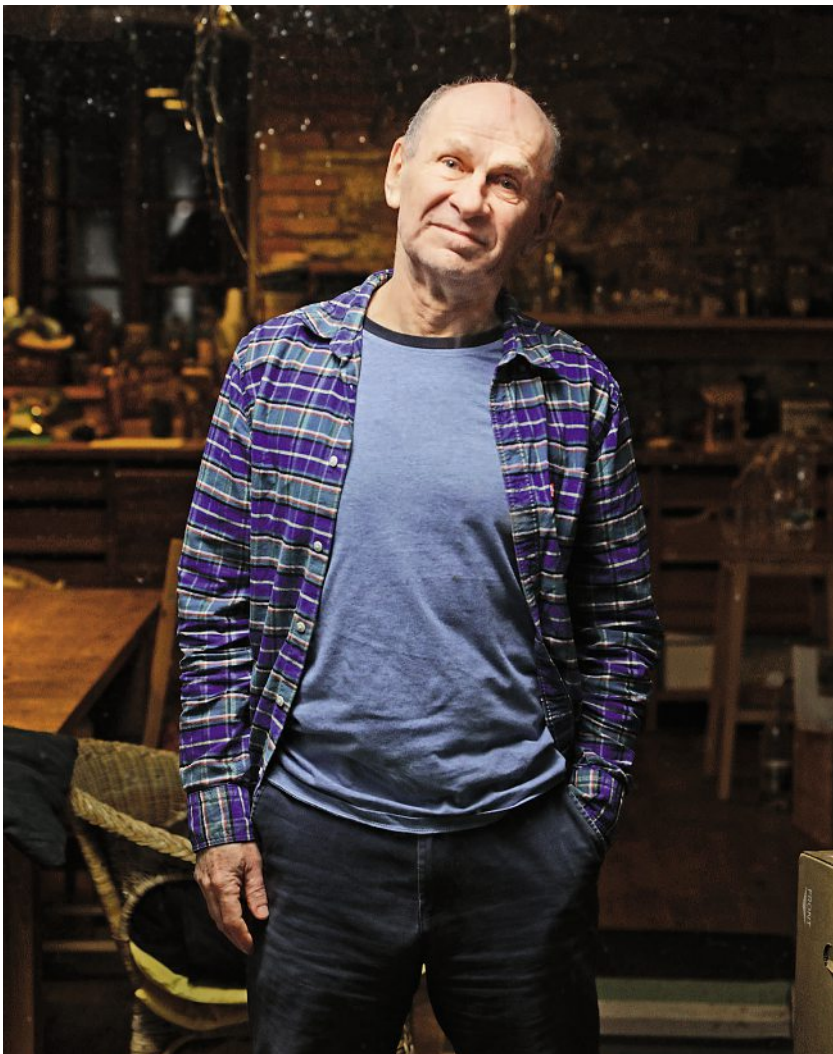
Jednotky. My je na přijímací zkoušky, které jsou podle mého hloupě drilovací, nepřipravujeme. Když chce někdo odejít, musí se na ně naučit sám.

Na jaké školy se vaši absolventi hlásí?

To je opravdu různé. Často oproti očekávání rodičů, většinou vzdělaných lidí ze střední třídy, se méně hlásí na gymnázia a více třeba na školy uměleckého typu. Ze středních škol zase tolik absolventů nemáme, ti odcházejí do zahraničí, dávají si pauzu. Nebo nastoupí na vysokou školu a po pár měsících nám oznámí, že takový nezáměr o jejich rozvoj nečekali, a jdou si dělat něco svého.

Myslíte si, že význam formálního vzdělávání ze škol klesá?

Určitě. Už před dvaceti lety v časopisu Forbes vyšel žebříček stovky CEO největších firem

Používáme metaforu, že jsme indická restaurace a vaříme indická jídla a ta jsou občas pálivá. A když přijdou rodiče a chtějí svíčkovou, jim říkáme, že si špatně přečetli jídelní lístek a že svíčkovou fakt neděláme.

v Americe a mezi nimi byli tři, kteří neměli vysokou školu – Bill Gates, Steve Jobs a Michael Dell. A v roce 2012 už jich bylo pětadvacet. K tomu, abyste založili jednu z nejúspěšnějších firem na světě, očividně nemusíte mít vysokou školu. Svět se strašně rychle vyvíjí a mění. Školy, které se řídí pouze státním kurikulem a čerpají jen z učitelů připravených na veřejných pedagogických fakultách, nemohou stíhat rychlost vývoje. Kde vezmete lidi, kteří by děti vzdělávali v umělé inteligenci? Než by se ten obor akreditoval a otevřel a než by ho studenti dokončili, tak umělá inteligence bude dávno někde jinde. Dnes už není v moci vysokých škol poskytovat hodnotné vzdělávání.

Jak vám fungují školy finančně? Hádám, že dobře, když otevříté pořád další a další?
ScioŠkoly už tvoří tři čtvrtiny obratu celého Scia. Stojí stranou jiných aktivit Scia, jako jsou přípravné kurzy na přijímačky nebo Scio testy. Školy se financují samy, ze zákona ani nemůžete generovat zisk, takže peníze se točí pořád dokola. Každá škola prvních pár let prodělává. Musíte investovat do nákladů na přestavbu

Inzerce

IT'S ALL ABOUT

AT UNYP

Na tvém vzdělání záleží
Bakalář | Magistr | MBA | Ph.D.

DODAVATEL VZDĚLÁVÁNÍ
ČESKÉHO OLYMPIJSKÉHO TÝMU
2022 - 2026

víc na www.unyp.cz

budovy, což často kvůli hygienické vyhlášce a stavebním a požárním předpisům není jednoduché.

Hygienickou vyhlášku jste kritizoval, že kvůli ní musíte řešit nesmysly.

Novela této vyhlášky se je snaží odstranit, ale zasekla se na ministerstvu zdravotnictví, prý se panu ministrovi Válkovi nelíbí, že v ní mohou být společné záchody pro kluky a holky. Myslím, že by mu měl někdo vysvětlit, že v mateřské škole to tak je odnepaměti, tak bych ho prosil, ať už to konečně podepíše. Hlavně kvůli mateřským školám, těm to pomůže.

Jinak jsou ale největší náklady v lidech. Musíme je platit mnohem dřív, než začne školní rok, aby školu připravili. A když škola začíná, obvykle nemá ještě tolik žáků, ti přibývají až postupně. Tedy mít více škol je stabilnější, máte výhody z rozsahu. Když někde nečekaně vypadne ředitel, můžete ho dočasně nahradit někým z jiné Scioškoly, než najdete někoho nového.

Děti budou v budoucnu napřed a možná taky přijdou na to, že spousta věcí, které se ve škole učí, vlastně vůbec není potřeba, protože je umí umělá inteligence.

Vždycky jste říkal, že největší překážkou změn ve vzdělávání jsou rodiče. Pořád to tak podle vás je?

I někteří rodiče našich žáků mají konzervativnější představy, než předstírají, když se do ScioŠkol hlásí. Občas to naráží. My na tyhle situace používáme metaforu, že jsme indická restaurace, vaříme indická jídla a ta jsou občas pálivá. A když přijdou rodiče a chtějí svíčkovou, říkáme jim, že si špatně přečetli jídelní lístek a že svíčkovou fakt neděláme. A když už potřetí chtějí svíčkovou, říkáme jim, že už jen obtěžují personál, ať se seberou a jdou někam, kde dělají svíčkovou.

Ve veřejném školství se to posouvá, ale jenom trochu. Pořád převažují konzervativní rodiče, kteří žijí v představě, že děti by měly projít stejnou školou, jakou měli oni. Přitom sami narážejí na různé problémy pramenící z toho, že se v dnešním světě nemohou zorientovat. Ve škole nás nikoho neučili, jak se vyrovnávat s nejistotou, jak řešit konflikty, jak říkat „ne“ nebo jak

pracovat se svým časem. Málokdo to umí, lidem to pak komplikuje život, ale od školy nečekají, že by něco takového mohla děti naučit, protože je to také škola nenaučila.

Jak hodnotíte snahu ministra školství Beka radikálně seškrtnat počet oborů a rozšířit všeobecné vzdělávání?

To je úplně v pořádku, ale teď jsem četl, že se tomu kraje brání, to je absolutní nepochopení budoucnosti. Jen opravdový zabeďněnec si může myslet, že dnes víme, kolik za čtyři roky budeme potřebovat lidí s kvalifikací zpracování usní, plastů a pryže nebo výrobce pokrývek hlavy, a takových oborů máme téměř tři sta. Přemlouvat rodiče, aby na takový obor dali svoje dítě, by snad měl být trestný čin. Mimoходом Rakousko a my jsme země, které mají nejméně všeobecně vzdělávacích oborů. Jsme na polovině průměru Evropské unie, to není dobře. Bohužel, lidé mají stále představu, že dítě musí mít nějaké speciální nadání, aby mohlo studovat gymnázium. Ono to vyhovuje i gymnáziím, vybrat si ty nejchytřejší a ty pak vzdělávat.

Jak vidíte budoucnost gymnázií? Nesníží se jejich úroveň, když je otevřeme téměř všem?

Myslím, že rodiče svůj postoj přehodnotí, pokud je skutečně otevřeme, horší to bude s učiteli a řediteli gymnázií. Víceletá gymnázia až na výjimky považují za nejkonzervativnější školy, které učí zastaralý obsah zastaralými metodami. Sestroj trojúhelník ze tří těžnic a všechny třídy členovců, díla Vrchlického. To teda opravdu žádná příprava na budoucnost není.

A neučí to proto, že předpokládají, že na nich studují budoucí lékaři či právníci a ti tyhle znalosti budou při dalším studiu potřebovat?

Zrovna lékaři a právníci jsou dvě profese, které umělá inteligence ohrožuje možná nejvíc. Na základě rentgenů, vašeho rozboru krve nebo záznamu EEG už dnes umí analyzovat váš zdravotní stav stejně dobře jako průměrný lékař. Má mnohem víc informací a stále se učí. Cokoliv nového se objeví, může AI vědět. A to píšeme rok 2024. Když dneska budete studovat medicínu, dostudujete ji v roce 2030. Co v tu dobu bude umět umělá inteligence, to si vůbec neumíme představit.

A právník?

V Americe právo vychází z dřívějších rozhodnutí soudu. Ta si musí právníci nastudovat. Když bude některý opravdu šikovný, za celý svůj život jich nastuduje 10 tisíc, umělá inteligence jich má nastudovaných miliony. Juniorní právník v Americe je už teď ohrožená pozice.

Jaká jsou podle vás rizika umělé inteligence ve vzdělávání?

Světově známý profesor Mitchel Resnick z MIT varoval před tím, že umělou inteligenci můžeme i ve vzdělávání použít špatně – tím, že bude

ScioŠkoly

jsou soukromé školy rozmístěné po celé republice založené společností Scio a inspirované svobodným přístupem ke vzdělávání. Jejich heslem je „Změna je trvalý stav“. Učí se ve smíšených kolektivech. Nezvoni tam ani se neznámkuje, předměty jsou propojené, míchají se ročníky. Žáci sami do velké míry rozhodují o tom, co a jak se budou učit, kam pojedou na výlet či na exkurzi. Nemají učitele, ale průvodce. Existují základní, střední, expediční školy, gymnázium a v září se má otevřít také základní umělecká škola. Školné se liší podle oblasti, ve které působí, od šesti do 13 tisíc korun za měsíc.

umět naučit všechno, přináší riziko, že děti dokáží motivovat a naučit i věci, které jim k ničemu nebudou. Všechny láčkovce, lumírovce, lišejníky. Kdyby děti na konci základní školy uměly všechno, co se píše v rámcových vzdělávacích programech, tak už v hlavě nebudou mít místo na nic jiného a budou z nich naprosto nepoužitelní lidé. Pokud bude umět umělá inteligence zařídít, aby děti bavilo učit se orgány kruhoustých, tak se je naučí, jenže to jim bude v životě k ničemu. Zdá se mi, že některé americké projekty jdou bohužel přesně tímhle směrem.

Ministerstvo školství chystá už pár let revizi rámcových vzdělávacích programů, které nám říkají, co mají děti na konci základní školy umět. Má to vůbec cenu měnit, když si školy stejně programy přizpůsobují, a než se revize dokončí, bude už zase trošku zastaralá?

Dělat to v době nástupu umělé inteligence je opravdu nešťastná chvíle. Ani dnes ještě neumíme posoudit, co všechno ještě změní a co třeba úplně eliminuje z našich životů. A druhá věc, nemyslím si, že ten výsledek samotný, nový rámcový vzdělávací program, může něco změnit. Ale důležité je, že se na tom pracuje, vedou se o smyslu vzdělávání debaty a hádky a čím dál více lidí přemýšlí o tom, co by vlastně děti měly umět. Je důležité mít lidi, kteří o takových věcech přemýšlí.

Co jste říkal na to, jak chtěl ministr Bek ušetřit tím, že omezí dělení hodin, tedy sníží počet těch, které školám proplatí?

Nakonec je to snížení takzvaného PHmaxu na 95 procent, ale většina škol nedosahuje ani na devadesát, takže se neušetří skoro nic. Já si myslím, že nejlepší možná úspora je snížit počty hodin žákům. Děti tráví ve škole spoustu času, malé i velké, každá další hodina má menší přínos než ta předchozí. Efektivita hodin klesá. Když snížíme počet hodin, můžeme propustit nějaké učitele. Věřím, že kdyby každý ředitel propustil ty nejhorší, vzdělávání žáků nijak neutrpí. Děti budou mít víc času a peníze by se pak mohly použít na zvýšení platů těm dobrým, kteří ve škole zůstanou, a i by se něco ušetřilo.

“

K tomu, abyste založili jednu z nejúspěšnějších firem na světě, nemusíte mít vysokou školu.

Pro někoho ano, pro jiného ne. Dva pohledy na alternativní vzdělávání

Dvě matky, dva přístupy. Zatímco jedna sama navštěvovala waldorfskou školu a odešla z ní, druhá do alternativní základní školy umístila všechny své čtyři potomky a je s tím spokojená. Obě však tvrdí: Záleží hlavně na lidech.

PRO

Eva Dušková

ZŠ v Kutné Hoře

Na alternativní základní škole máte čtyři děti, od první do deváté třídy. Co je to za typ školy?

Neučí podle žádného speciálního programu. Je to alternativní škola maminek, které chtěly dítě dát jinak než do klasické školy. S nejstarší dcerou jsme sem přešly poté, co na základce zažívala šikanu od ostatních dětí. Vždy byla hodná, uzavřenější a jediné, v čem vynikala, byla výtvarná stránka. Ostatní děti se po ní vozily. V této škole se uklidnila, našla si tam kamarádky a vzpamatovala se.

Jak hodnotíte výsledky výuky na této škole?

U dcery se zjistilo, že má poruchu pozornosti ADD, je trochu mimo čas a prostor, ale je výtvarně nadaná a zdá se, že nám to bude stačit. Teď dělala přijímací zkoušky na UM-PRUM do Prahy, na užitou malbu. Zatím víme, že se dostala do druhého kola. Jeden ze synů je zvyklý proplouvat cestou nejmenší námahy. Je v osmé třídě a rozhodl se, že bude psát jen velkými tiskacími písmeny. Ve škole po něm psací písmo ani nechtěli. Ale takhle si na střední škole nebude zvládat zapisovat látku, takže teď se doma snažíme doučit psaní, což v osmé třídě může někomu připadat divné. Další syn je na tom také s psaním a čtením hůř. Myslím, že je to proto, že tam nemají dril. Když řekne: Teď chci dělat matematiku, tak může. Vždy z toho jde nějak vybruslit. To v normální škole nejde, tam sedíte v lavici, dostanete úkol a musíte ho splnit. Je velmi šikovný, rád staví a vymýšlí. Nakonec se naučil číst proto, aby si mohl přečíst návod. Píše tedy příšerně a nerad a ve škole ho k tomu také nikdo nenutí. Přitom v běžné základce toho děti napíší kvanta. Má dyslexii a dysgrafii, když jsme doma psaní cvičili, vztekal se a padal pod stůl. Zhoršovalo nám to vztah natolik, že jsem ho přestala nutit. Nakonec to ale vypadá, že když dítě nějakou znalost potřebuje, tak se jí prostě naučí. A nejmladší syn je v první třídě a píše také příšerně.

Jak jste celkově s tou školou spokojená?

Nikdy nenajdete školu, kde bude všechno super, ale celkově jsem spokojená. Byla bych samozřejmě ráda, kdyby děti uměly psát, ale nemůžu říct, že by to byla chyba školy. Samozřejmě že mám někdy strach, abychom neskončili s brekem, že se nedostanou na střední. Naše obavy se přelévají, chvíli je to víc, jindy méně. Usoudila jsem ale, že než nutit děti dělat něco, co jim nejde, raději je nechám rozvíjet to, co je baví. A pak v tom budou dobré.

PROTI

Eva Solárová

waldorfská škola

Jak dlouho jste navštěvovala waldorfskou školu?

Chodila jsem tam asi dva měsíce do první třídy, před poletím jsem už nastoupila do klasické základní školy.

Proč vám waldorfská škola nevyhovovala?

Vybavuji si, že jsme měli veliké skicáky a tlusté voskovky a pořád jsme dělali jen čáry a kolečka. Měla jsem z toho pocit, že jsme se nic neučili. Jako dítě jsem byla do první třídy hrozně natěšená, těšila jsem se, jak budu počítat a psát, ale pořád to nepřicházelo. Chybělo mi, že jsme třeba v matematice neřešili žádné příklady. Nebavilo mě to tam.

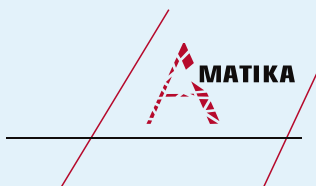
Jak jste se pak cítila na klasické základní škole?

Když jsem tam přešla, museli mi vysvětlovat, co je plus a minus. K tomu jsme se v předchozí škole vůbec nedostali. Jakmile jsem to ale pochopila a najela jsem na stejnou úroveň jako ostatní děti, začalo mě to bavit. Hlavně matematika, můj oblíbený předmět. Víím, že jsou dnes i alternativní přístupy k výuce matematiky, ale tenkrát jako dítěti mi víc seděl klasický způsob počítání jedna plus jedna. Měla jsem pak na gymnáziu spolužáka, který na waldorfskou školu chodil do páté třídy, šel mu velmi dobře dějepis a další humanitní předměty. Waldorfská škola mu vysloveně sedla. Oproti tomu já jsem strukturovaná, mám ráda řád a čísla a humanitní předměty mi moc nešly. Ale chápu, že tohle je těžké poznat u dítěte už v první třídě.

Máte dvě děti školního věku. Uvažovala jste o tom, dát je do alternativní základní školy?

Syna Františka určitě ne, ale dceru Aničku klidně. A to proto, že syn má také rád klasickou matematiku a libuje si v běžném hodnocení. Má rád známkování, baví ho soutěžit ve výsledcích, rozhodně ho to nijak nestresuje. Aničku bych tam ale asi dala, je spíše humanitně zaměřená. Před jejím nástupem do první třídy jsem nad tím hodně přemýšlela, ale bála jsem se, že by nebyla dostatečně připravená na přijímačky na gymnázium.

Celkově se mi však nelíbí typický školní přístup, kdy se hodnotí pouze to, co je špatně, a nebere se ohled na to, co mají žáci správně. Například jedna chyba už znamená dvojku, ale že 99 procent úkolu bylo správně, nikdo nezohledňuje. Ve finále je to ale o konkrétním učiteli. I na běžné škole může být fajn pedagog, který i podle klasických osnov dokáže děti zaujmout.

AKADEMIE
DOUČOVÁNÍ

Připravte se na přijímačky v přátelském duchu a s důrazem na výsledky

Připravujeme žáky na **přijímací zkoušky** a pomáháme studentům s běžným doučováním v průběhu roku. Studentům takto pomáháme **již od roku 2014**. Našimi učebnami prošlo přes **1000 studentů**. Soustředíme se na budování konzistentních znalostí.

Matematika

Fyzika

Čeština

Naše učebny

- 📍 Praha-Chodov
- 📍 Říčany
- 📍 Kolín
- 💻 Online

Co o nás říkají rodiče

Hodnocení na Google 5,0

Objednávejte na
amatika.cz

HN062936

BRITISH
COUNCIL

Kurzy angličtiny
pro děti a mládež

Lekce v British Council:

- jsou vedeny zkušenými učiteli,
- jsou přizpůsobeny úrovni studenta,
- jsou efektivní, interaktivní a zábavné.

Kurz angličtiny, který
si vaše dítě zamiluje.
www.britishcouncil.cz

HN062984

Kritické myšlení i kontakty na celý život. Jaká byla soukromá střední škola?

Eduard Hulicius
náměstek člena vlády

1. Nástup do Evropského parlamentu ve dvaadvaceti, do kabinetu paní komisařky Jourové ve čtyřiatřiceti, nominace na náměstka ministra zahraničí Česka ve dvačtyřiceti.

2. Nejlepších osm let mého života. Díky výběrovosti a velikosti PORG i pečlivému a modernímu vedení pedagogy mi studium dalo do života nejen velké penzum vědomostí, ale i schopnost se neustále dozvzdělávat a objevovat nové, ale i prezentovat své názory a nebát se ptát.

PORG byl v řadě ohledů v devadesátých letech zásadním inovátorem, od skvěle obdařené knihovny přes na dané období velmi vyvinuté IT, kombinované hodiny příbuzných předmětů, pedagogické postupy, spolupráci se zahraničními školami po oboustranně důstojný a zdvořilý vztah mezi studenty, profesory a přáteli školy. Menší velikost gymnázia a relativně vysoký počet pedagogů umožňovaly také osobnější, individuální přístup.

3. Absolutně. Zformovala mě v kritických letech puberty, umožnila mi rozvinout schopnosti a dala mi přátele na celý život. Jeden kritický aspekt – po péči o přístup na PORG byl střet s tvrdým a trochu odosobněným světem českého univerzitního prostředí nečekáný.

Studium PORG: První nestátní škola po sametové revoluci. Studentům nabízí rozšířenou výuku jazyků, rozvoj komunikačních dovedností a velké množství výběrových předmětů, kterými se mohou profilovat podle svého zájmu.

Jan Polívka
basketbalista

1. Od devíti let jsem hrál profesionálně basketbal, takže moje kariérní výsledky se ubírají hlavně tímto směrem, patří mezi ně zlatá medaile za reprezentaci v Estonsku a výjezdy na mezinárodních turnajích mládežnické euroligy.

2. Vše se vyučuje v angličtině, což je zprvu šok a přechod na odborný jazyk je trochu krkolomný. Škola byla dokonale hlavně stylem učení. Najednou jsem byl v prostředí, které spíše připomínalo univerzitu. Žádné nekonečné opisování z tabule čtyřiceti stránek sešitu a pak test z padesáti stránek. Nejlepší bylo vidět, jak jsou učitelé profesionální v hodině a kamarádští mimo ni. Byli to převážně cizinci a mohli jsme díky nim získávat ohromné bohatství informací, ke kterým by se člověk dostal jen cestováním. S většinou z nich jsem v kontaktu a troufnu si říct, že máme až kamarádský vztah.

3. Ukázala mi možnosti, jak věci mohou fungovat, směr a otevřenou náruč. Právě se hlásím na JAMU, katedru fyzického divadla. Pořád čerpám ze zkušeností, které jsem nabral ve škole. Angličtina je na vysoké úrovni a nemám sebemenší problém komunikovat s rodilými mluvčími. Soukromá škola předá možnosti a směr, na nás je, zda je využijeme, či nikoliv.

Studium International School of Brno: Soukromá střední škola byla založena v roce 2008 v Brně. Na škole se vyučuje v angličtině, převážná většina vyučujících jsou rodilí mluvčí a vzdělávání je založeno na principu „inquiry“, který maximálně využívá přirozené chuti a motivace žáků zkoumat a učit se. Škola se zaměřuje na rozvoj studentů a jejich přípravu na prestižní univerzity. Studium je zakončené mezinárodním IB Diploma, který studentům otevírá dveře na jakoukoliv univerzitu na celém světě.

Šimon Fridrich
režisér

1. Aktuálně studuji čtvrtým rokem na katedře režie hraného filmu na pražské FAMU, dokončuji svůj bakalářský film a paralelně ke škole jsme s partou kamarádů založili produkční společnost a kreativní studio. Nepovažoval bych ale zatím svoji současnou profesní cestu za kariéru v pravém slova smyslu. Pro mě spočívá úspěch v přetrvávajícím pocitu naplnění smyslu a radosti z práce.

2. Nejvíce si cením individuálního přístupu a schopnosti našich učitelů trpělivě naslouchat studentům, poskytovat jim studijní i osobnostní podporu a věst je k rozvíjení jejich silných stránek a talentů. Často jsme jezdili na výjezdy po Evropě i po Česku. Měli jsme různé projektové týdny, pořádali besedy s externími hosty a absolvovali workshopy, které nás vedly i ke kritickému myšlení. Soustavně jsme prezentovali nejruznější témata v celé škále předmětů. Dnes vnímám tuto dovednost, schopnost strukturované a cílené prezentace, jako velkou výhodu.

3. Odnesl jsem si řadu dovedností a znalostí, které jsou nad rámec běžného očekávání toho, co se studenti na středních školách či gymnáziích naučí.

Škola Gymnázium Duhovka: Škola spadá pod skupinu montessori škol Duhovka Group zakladatelů Ivany a Tomáše Janečkových. První absolventi soukromého Gymnázia Duhovka maturovali v roce 2018. Způsob výuky a školní život vychází z principů montessori pedagogiky, škola podporuje rozvoj nadání studentů a jejich kritické myšlení. Studenti mohou ukončit gymnázium podle svého výběru buď českou, nebo mezinárodně uznávanou IB maturitou, která jim otevírá dveře k řadě prestižních univerzit.

Komunální politička Hana Třeštíková, cukrář Vlad Ryasnyy nebo basketbalista Jan Polívka. Osobnosti sportu či politiky vzpomínají na studia na soukromé střední škole. Pomohla jim v následné kariéře? A jak studium probíhalo?

1. Co považujete za svůj největší kariéerní úspěch?

2. Jaké bylo studium?

3. Jak soukromá střední škola ovlivnila vaši kariéru?

Hana Třeštíková
česká producentka,
režisérka a komunální
politička

1. Objektivně by jako kariéerní úspěch mohla být brána funkce radní pro kulturu hlavního města Prahy, což je vysoká politická pozice v komunální politice. Subjektivně považuji za úspěch vybudování úspěšné produkční společnosti Produkce Třeštíková, která produkovala filmy jako Šmejdi nebo Zkáza krásou.

2. Pro mne byla škola nejdůležitější, co se týče mezilidských vztahů. Vzhledem k tomu, že to byla malá škola, bylo nás osm tříd po asi 20 studentech a všichni jsme se znali. Když jsme byli malí primáni, starali se o nás septimáni. Pak se to otočilo. Vždy se dbalo na dobré vztahy mezi jednotlivými ročníky, jezdili jsme na společné školy v přírodě, stále se pořádaly nějaké společenské akce.

Co se týče studia, PORG mi dal hlavně základy samostatného myšlení, utváření si vlastního názoru a vyhledávání si informací. Profesori se k nám chovali s respektem a vedli nás k samostatnosti.

3. Studium mi dalo širokou síť vztahů a kontaktů, které jsou stále aktivní a rozhodně mi v kariéře pomáhají. Určitě mi dalo i sebevědomí, co se týče znalostí a vzdělání. Dalo mi pevné základy, na kterých jsem mohla dál stavět.

Studium PORG: Mimo zmíněnou rozšířenou výuku jazyků nebo velké množství výběrových předmětů stojí také za zmínku, že studenti PORG se pravidelně umísťují na stupních vítězů různých vědomostních olympiád a soutěží a absolventi bodují při přijímacím řízení na prestižní univerzity jako Oxford, Cambridge nebo Stanford.

Michael Hrabal
hokejový brankář

1. Nejvíc si cením toho, že se mi podařilo skloubit sport se studiem, a to obojí na té nejvyšší úrovni. Měl jsem šanci obléci reprezentační dres, vyhrát bronz na mistrovství světa juniorů, být draftovaný do NHL a v současné době studuji na americké univerzitě a přitom můžu hrát vrcholovou hokejovou soutěž – univerzitní ligu NCAA.

2. Náročné. Vedení školy i jednotliví kantoři mi ale vycházeli vstříc, abych se mohl věnovat i hokeji, například jsem měl možnost pozdějšího termínu na napsání testu, když se původní překrýval se zápasem. Potkal jsem zde spoustu zajímavých lidí, ať už z řad pedagogů nebo studentů, a s mnoha kamarády udržuji kontakt i přes oceán. Výuka na Open Gate se liší od standardních českých středních škol. Důraz je kladen spíše na kritické myšlení, všeobecný přehled a uvažování v souvislostech. Učitelé po nás nevyžadovali prosté memorování faktů, ale učili jsme se spíše pracovat s informacemi a se zdroji, hledat relevantní informace, ověřovat je, přemýšlet o nich a diskutovat.

3. Skvěle mě připravila na studium na americké univerzitě a potkal jsem spoustu skvělých lidí, kteří zůstávají nadále mými přáteli a podporují mě.

Studium Open Gate: Škola vznikla pod křídly rodinné nadace Renáty a Petra Kellnerových. Osmileté gymnázium nabízí prvotřídní vzdělání, které rozvíjí studijní potenciál studentů. Velký důraz se klade na výuku angličtiny, poslední čtyři roky jsou pouze v anglickém jazyce a vyučujícími jsou rodilí mluvčí. Na škole studují děti z bohatých i chudých rodin a učí se vzájemnému respektu.

Vlad Ryasnyy
cukrář a autor knihy
Macarons by Sugar
Life

1. Že jsem začal podnikat. Nejsem podnikavý typ a dříve by mě ani nenapadlo, že vydám knihu nebo budu dělat cukrářské kurzy.

2. Nejvíce jsem oceňoval kombinaci praxe a teorie. Vyhovovalo mi, že se každý týden střídaly a v průběhu praxe měl člověk oddych od školy a obráceně. Studium nebylo náročné, i když kvůli zkrácenému teoretickému vzdělávání jsme museli dohnat základní látku.

3. Škola se pravidelně účastnila gastronomických soutěží a já jsem se hned první týden po nástupu do prvního ročníku do jedné přihlásil. Již v tento moment jsem dostal motivaci se dále posouvat a vzdělávat v oboru.

Studium Střední škola gastronomická a hotelová v pražském Braníku: Soukromá střední škola, která nabízí obory hotelnictví, cestovní ruch, cukrář, kuchař-číšník, podnikání a další. Škola zařizuje studentům praxi na vyhlášených místech, jako jsou pětihvězdičkový hotel Andaz, Café Savoy nebo Café Imperial Zdeňka Pohleřicha. Kromě studijních stáží v Evropě je studentům umožněno vyjet na studijní pobyt do partnerských škol v Číně nebo USA.

Je to ještě hra, nebo už se učíme?

Zasednout každé všední ráno do školní lavice je pro většinu českých dětí samozřejmostí. Přibývá ale těch, které se raději učí s rodiči doma. A pak je tu ještě jedna možnost, která si získává stále větší popularitu: vzdělávání v komunitní skupině.

V komunitní škole Dobromysl v pražských Dolních Chabrech se každý všední den schází asi dvacet školáků, kteří jsou v režimu domácího vzdělávání, ale raději než doma se učí společně.

Do školy chodit nemusí. Mrazivé pondělní ráno, jako je to dnešní, by takzvaní domškoláci, tedy děti, které jsou v režimu individuálního vzdělávání, mohly strávit doma v teple. Přesto si natahují péřové bundy, šály a kulichy a vyrážejí buď samy, nebo v doprovodu rodičů do malého domečku na kraji pražského Dáblického háje. Do školy.

Rozdíl je v tom, že tahle jejich škola tak úplně školou není. Místo lavic tu dvě desítky žáků prvního stupně usešadjí na koberec v malé místnosti, kde v půl deváté začíná společný program. Na zdech kolem nich visí hudební nástroje, vzdělávací a motivační obrázky, hodiny a portrét prezidenta. Kdo chce mluvit, vzorně se hlásí a čeká na vyvolání, učitelkám – kterým se tu říká průvodkyně – však děti tykají, oslovují je křestním jménem a jedné z nich klidně sedí při společném programu na klíně.

Komunitní škola Dobromysl je jedním z několika desítek podobných zařízení v Česku, která sdružují rodiny dětí v individuálním režimu vzdělávání a vytvářejí pro ně podnětné zázemí. Není tedy školou zapsanou v rejstříku ministerstva školství, ale v mnoha ohledech její funkci nahrazuje.

Za body se budeme víc snažit

Dopoledne začíná písničkou, děti sedí v kruhu na polštářích a zpěv je očividně baví, některé se při hudbě pohupují nebo živě gestikulují. Potom průvodkyně posílá dokolečka figurku medvěda a každý, kdo ji drží, má jednu větou vyjádřit, co prožil o víkendu. „Dávejte ale dobrý pozor, co říkají ostatní,“ zdůrazňuje pedagožka. Děti se dozvědí, kdo byl na návštěvě u babičky, kdo vyrazil na výlet a kdo ochutnal skvělý ovocný dort. Následně si zábavným způsobem ověřují, zda si zážitky svých kamarádů zapamatovaly. Průvodkyně drží uprostřed místnosti neprůhledný závěs a po jeho spuštění musí dvojice proti sobě sedících žáků co nejrychleji zopakovat víkendovou vzpomínku toho druhého.

„Vyhraje ten, kdo má nejvíc bodů? Když budeme počítat body, budeme se víc snažit,“ navrhuje jedna žákyně. „To záleží na tom, co vás při hře motivuje,“ odpoví průvodkyně, která se bodování nebrání, nakonec ale nikdo nic nepočítá a děti se baví procvičováním paměti, případně si navzájem napovídají. Se známkováním, písečkami a zkoušením se v komunitní škole nesetkáte. Pracuje se tu spíše s vnitřní motivací žáků a kolektivním

povzbuzováním. „Je to samozřejmě náročné,“ přiznává zakladatelka komunitní školy Dobromysl Pavla Tichá. „Když chybí ta klasická vnější motivace, tak je o dost složitější přimět děti, aby dělaly i to, co je moc nebaví. Snažíme se trpělivě jim to vysvětlovat, vtahovat je do aktivit a různými způsoby motivovat. Důležitá je i spolupráce rodičů, kteří nás v tom podporují.“

Společný ranní program končí připomínkou výzvy na měsíc leden. Kdo by si ji nepamatoval, může si ji přečíst na kartičce vyvěšené na okně. Tématem tohoto měsíce je sebeláska. „Máme za úkol udělat pro sebe něco, co máme rádi,“ vzpomíná si jedna z žákyň a ostatní vyjmenovávají příklady činností, které už si v tomto měsíci dopřáli.

Pak už se žáci rozdělí podle věku, prvňáci s druháky zůstávají na výuku českého jazyka a třetáci, čtvrtáci a pátáci se přesouvají do jiné místnosti na matematiku. Ani tady nejsou školní lavice. Děti sedí kolem jednoho stolu, odkud všechny vidí na tabuli, žádný výklad učiva se ale nekoná, opět se hrají hry. Například domino s kartičkami, na kterých jsou příklady malé násobilky. Nebo hádání čísla, které si jeden z žáků vymyslí. „Je sudé?“, „Je trojčíferné?“, „Je menší než tisíc?“ ptají se děti navzájem.

Také čeština probíhá formou her, děti hází obrázkovými kostkami a podle vlastní fantazie pak sepisují příběh, který odpovídá hozeným obrázkům. „Co když ještě moc psát neumím?“ ptá se jeden z mladších žáků. „Kdybys to uměl, nemusel bys to procvičovat,“ odpovídá průvodkyně.

Přestože výuka vypadá zábavně, dojde i na úkoly, do kterých se dětem moc nechce. „Slovní úlohy z matematiky mě baví, jen když nejsou moc těžké,“ prozrazuje jedna z třeačků. Mladší děti se zase nechají slyšet, že do školy chodí rády jen občas. Víc je prý baví hrát si doma nebo chodit do lesa.

To je ostatně čeká hned po obědě. Tedy poté, co jim partnerská restaurace přiveze jídlo, na kterém si pochutnají přímo v prostoru komunitní školy. Každý pak po sobě uklidí nádobí do myčky a jde se ven. „Pobyt v přírodě je jedním z nejdůležitějších principů našeho učení. Chodíme ven prakticky denně,“ říká Tichá.

V úterý a ve čtvrtek je navíc takzvané projektové vyučování, kdy děti tráví celý den badatelskou prací v terénu, a to buď na zahradě či v lese, nebo v centru Prahy, na výletě, na exkurzi nebo na nějakém sportovišti.

Z lesní školky do komunitní školy

Komunitní škola jako mezistupeň mezi klasickou školskou institucí a domácím vzděláváním nemá v českém právním systému žádné zařazení. Některé fungují jako zapsané spolky, jiné nemají žádnou právní formu, a i když se v nich děti učí, odpovědnost za vzdělání zůstává na rodičích.

Přesto je o tento typ školy v posledních letech stále větší zájem. „Vždycky jsem si přála, aby moje děti mohly být hodně venku. Proto chodily do lesní školky a tahle škola mi přijde jako příro-

zené pokračování,“ vysvětluje Marie Hanušová, která má v komunitní škole Dobromysl osmiletého syna Matyáše. Když ho přihlašovala, nešlo jí primárně o to, aby měla syna v domácím vzdělávání, spíše zvažovala, jaké prostředí by pro něj bylo nejvhodnější. „Kdyby na to měl povahu a bavilo by ho například vyplňovat pracovní sešity, přihlásila bych ho do klasické školy. Vzhledem k jeho povaze mi ale pro něj přijde lepší tenhle styl výuky,“ dodává.

Stejně preference má ovšem stále více rodičů, takže přijetí do komunitní školy není úplně samozřejmostí. „Zájem je obrovský a míst je málo. Musíme proto každý rok vybírat, které děti přijmeme,“ potvrzuje Tichá a představuje kritéria, která o výběru rozhodují. Zásadním předpokladem je, že dítě je zvyklé chodit do přírody, umí fungovat ve věkově smíšeném kolektivu a je samostatné v sebeobsluze. Výhodou je ale i to, když dítě bydlí v blízkém okolí školy. V rámci přijímacího řízení je každopádně potřeba si docházku do komunitní školy na pár dní vyzkoušet. „Způsob a forma fungování komunitní školy totiž nemusí automaticky všem dětem vyhovovat, i když si to rodiče často přejí,“ vysvětluje Tichá.

U Matyáše se zdá, že to byla dobrá volba. „Syn se potřebuje rozvíjet společně s dalšími dětmi. Ukazuje se, že se dobře učí od starších a zároveň má schopnost věnovat se mladším,“ pozoruje Hanušová. Společné aktivity dětí napříč různými ročníky tak považuje za velmi přínosné.

Školu máme na konci světa

Děti, jako je Matyáš, v Česku stále přibývá. Vzdělávat se doma namísto povinné školní docházky je u nás možné od roku 2005 a v aktuálním školním roce tuto možnost využívá celkem 6878 žáků, což je šestkrát víc než před deseti lety. Před osmi lety se navíc tato alternativa školní docházky rozšířila ještě o druhý stupeň základní školy. Podmínkou takzvaného individuálního vzdělávání je souhlas školy, kde je dítě zapsané a kde musí dvakrát ročně projít přezkoušením, aby dostalo vysvědčení. U dětí prvního stupně musí mít alespoň jeden z rodičů maturitu, u druhého stupně už se požaduje vysokoškolský titul.

Ochota základních škol zapisovat děti do individuálního vzdělávacího režimu je různá, některé jsou k tomu vstřícnější, jiné méně. Příznivci domácího vzdělávání si zkušenosti se školami vyměňují a doporučují si, které tento typ vzdělávání podporují. Znají například „Školu na konci světa“ v Březové na Uherskohradištsku, kde jsou na dálku zapsané stovky dětí z celého Česka, které se vzdělávají doma, aniž by kdy svou školu ve Zlínském kraji navštívily.

„U nás to funguje tak, že spolupracujeme s garantkou domácího vzdělávání, která rodičům rovnou doporučí školu, kde jsou k tomuto stylu vzdělávání otevřené,“ popisuje Tichá. Garantka pak zprostředkuje nejen zápis do příslušné základní školy, ale také přezkoušení, které probíhá dvakrát ročně přímo v prostorách komunitní školy. „Je to spíš pohovor než zkoušení. Je to

V běžném životě jsme málokdy rozdělení přesně podle ročníků. Tak proč ve škole?

poměrně benevolentní,“ pokračuje Tichá. Jedná se o individuální konzultaci s každým dítětem za přítomnosti rodičů. Garantka si s nimi projde výstupy z uplynulého období a ověří si, že dítě má znalosti, které odpovídají příslušné třídě základní školy. Podle Tiché se ještě nestalo, že by nějaké dítě v přezkoušení neobstálo.

Po ukončení prvního stupně žáky zpravidla čeká nástup do režimu klasické školní docházky. „Dobrou zprávou pro nás je, že pátáci, kteří od nás odešli, neměli žádný problém začlenit se do různých typů škol, od waldorfských až po víceletá gymnázia,“ říká Tichá s tím, že po páté třídě jsou už podle jejich zkušeností děti na klasickou školní výuku zralé. Existují i komunitní školy, které se věnují domškolákům na druhém stupni základní školy, jedná se ale spíše o výjimky.

Učit se neznamena jen sedět a psát

Touhu dělat školu jinak v sobě Pavla Tichá objevila před pěti lety, kdy měla už desetiletou zkušenost z klasických školských zařízení. Jako učitelka si přála věnovat se dětem více individuálně a chodit s nimi často ven. Základní školy, kde do té doby učila, jí k tomu ale neposkytovaly dobré podmínky. „Neříkám, že to na běžné škole

Vzdělávací skupina domácích školáků se od klasické základky liší mimo jiné tím, že k učení používá rozmanité metodické pomůcky. S učebnicemi a sešity se tu pracuje taky, nejsou ale zdaleka jediným ukazatelem toho, co všechno se dítě naučilo.

nejde, je to ale mnohdy obtížnější. Když chcete vzít děti na venkovní výuku, musíte to hlásit rodičům, vedení školy, ostatním pedagogům, nesmíte přetáhnout pětáctýřicetiminutovou vyučovací hodinu, často vaše škola ani nemá zahradu a vy nemáte kam jít. To si pak příště rozmyslíte,“ popisuje obtíže venkovní výuky pedagogka, která se nakonec rozhodla založit vlastní školu, kde to bude snadnější.

Kromě učení venku si velmi přála pracovat s věkově smíšenou skupinou dětí, které nejsou striktně rozdělené do tříd podle jednotlivých ročníků. „Věkově homogenní skupina mi z hlediska lidského vývoje přijde naprosto nepřirozená. V práci nebo ve společnosti také nejsme rozdělení do skupin, kde jsou všichni stejně starí,“ vysvětluje Tichá, proč se jí osvědčilo pracovat s kolektivem, kde se starší děti učí společně s mladšími.

Do některých základních škol už tyto trendy pomalu pronikají, děti například nesedí jen v lavicích, ale pracují na společných projektech nebo rozvíjejí své emoční a sociální schopnosti a mají k tomu uzpůsobené prostory a pomůcky, podle Tiché se ale tato proměna děje pomalu a spíše na soukromých školách. „Hlavním problémem

jsou příliš zaběhnuté koleje a neměnné osnovy, jak ty učební, tak organizační,“ hodnotí situaci běžných základních škol Tichá. Málokdo si umí představit, že by výuka mohla probíhat jinak.

Příkladem je třeba pětáctýřicetiminutová vyučovací hodina, která končí zvoněním, nebo přílišné lpění na učebnicích a pracovních sešitech. „Už možná od Rakouska-Uherska máme v hlavě zafixovanou představu, že člověk se učí, jen když sedí a píše. Když se bavím s některými kolegy, tak se mě občas ptají: Kdy stiháte vyplňovat pracovní sešity? Jako by učení záviselo na těch sešitech,“ krčí rameny pedagožka.

Sama ale vzpomíná, jak musela podobné představy překonat i ve své vlastní hlavě, když s alternativní pedagogikou začínala. A jak je někdy výzvou přesvědčit samotné děti o tom, že i objevování přírody nebo herní aktivity jsou určitou formou učení, na kterou je třeba se soustředit.

Je to na rodičích

Když se rodiče rozhodnou pro vzdělávání v komunitní skupině a mají to štěstí, že je pro jejich dítě volné místo, musí samozřejmě sáhnout po peněžence, protože tady na rozdíl od státní školy není výuka zadarmo. Členské příspěvky jsou pro komunitní školy většinou jediným

K tomu, co se děti musí na prvním stupni naučit, jim stačí mnohem méně času, než si myslíme. Domškoláci to často zvládnou za dvě hodiny denně a zbytek dne mohou dělat to, co je baví a rozvíjí, myslí si Pavla Tichá, která po deseti letech pedagogické praxe založila vlastní komunitní školu pro děti v individuálním režimu vzdělávání.

zdrojem příjmů, který musí pokrýt všechny personální i provozní náklady, pronájem prostor a další výdaje. Školné se tak měsíčně pohybuje v rozmezí od šesti do téměř deseti tisíc korun, přičemž tato částka nezahrnuje stravné a příležitostné poplatky za badatelské exkurze. „V naší komunitní škole se snažíme držet cenu celkem nízko, protože si chceme udržet naši komunitu. Víme, že když cena školného přesáhne určitou mez, tak to přitáhne jiný typ rodin,“ vysvětluje Tichá.

Ušetřit se jí daří třeba tím, že zapojuje rodiče do úklidu prostor a do údržby zahrady. Také v ostatních komunitních školách bývá zvykem užší spolupráce s rodiči, v některých skupinách například připravují pro všechny děti obědy. „Spolupráce rodičů je na dobrovolné bázi, není to pro nás povinnost. Střídáme se v pátečním úklidu a zapojujeme do něj i samotné děti. Potkáváme se také na brigádách na zahradě a někdy jdeme společně na bowling nebo pořádáme různé slavnosti,“ popisuje účast rodičů na chodu školy Hanušová, matka Matyáše.

Aktivní musí být rodiče, i pokud jde o učení. Ne že by vzdělávání v komunitní skupině vyžadovalo nějaké nadstandardní domácí úkoly, ale jak už bylo řečeno, odpovědnost za vzdělání dětí mají rodiče. Pokud tedy dítě potřebuje procvičovat psaní nebo čtení, na které není během programu v komunitní škole dost času, je na rodičích, aby to se svým synem nebo dcerou doma dohnali.

„U kluků je typické, že je moc nebaví psaní. My se tu držíme klasické výuky psacího písma, ale jdeme na to poměrně pomalu, prvňáci dlouhou dobu píšou tiskacím. Potom je to hodně o práci doma, protože tady nemáme tolik času to procvičovat,“ podotýká Tichá. Přitom si všímá toho, že rodiče dětí mívají v této otázce odlišné ambice. Někteří mají pocit, že se toho děti ve škole naučily málo a že se s nimi musí víc učit doma, jiní jsou v nárocích na pokroky dítěte shovívavější a radši mu nechají víc volnosti.

S rostoucím počtem komunitních škol není jisté, jak se tento trend bude v Česku dál vyvíjet. Určitou paralelu můžeme pozorovat u lesních mateřských škol, které zpočátku vznikaly jako samostatné iniciativy a se vzrůstající poptávkou se sdružily do velké asociace, která je nyní zaštiťuje. Možná i komunitní skupiny, jako je Dobromysl, čeká v budoucnu podobný scénář.

Přibývá ale i dětí, které se v režimu individuálního vzdělávání učí opravdu doma. „I k nám chodí pár dětí, které se účastní jen dvakrát týdně projektových dní a zbytek týdne jsou doma,“ potvrzuje Tichá. Podle jejich zkušeností se jedná o rodiny, kde se s dětmi může učit jeden z rodičů, který má pružnou nebo kratší pracovní dobu. A ukazuje se, že když těmto dětem rodič věnuje individuální pozornost, stačí jim ke splnění školních povinností poměrně málo času. Pár hodin denně tedy procvičují čtení nebo počítání a zbytek času mohou trávit po svém. „Určitě to není pro každého, ale jsou zkrátka děti, kterým tento styl výuky vyhovuje,“ uzavírá Tichá.

TROJSKÉ GYMNÁZIUM PŘIPRAVUJE JIŽ 27. ROKEM SVÉ STUDENTY NA DALŠÍ KARIÉRNÍ DRÁHU. MÁ VŠEOBECNÉ ZAMĚŘENÍ, ALE ŘADU SPECIFIK...

Jací jsou zde učitelé?

Učitelé na našem gymnáziu přistupují k výuce s důrazem na podporu individuálního rozvoje každého jednotlivce. Věnují se rozpoznávání a rozvíjení jedinečných talentů a schopností studentů, a to prostřednictvím diferencované výuky a individuálního přístupu.

Jakou roli pro školu hrají rodiče?

Klíčovým aspektem spolupráce je transparentní komunikace. Organizujeme pravidelná setkání s rodiči, poskytujeme online portály pro sledování pokroku studentů a podporujeme vzájemný dialog. Řada škol zahrnuje přirovnání rodiče ke klientovi. V našem případě se jedná o kompromis – rodič v pozici „klienta“ očekává patřičnou službu, a to je v pořádku. Na druhou stranu by však měl respektovat, jakým způsobem škola vzdělává jeho dítě.

Jak se vyrovnává gymnázium se současnými školskými výzvami?

Jednou z hlavních výzev, které dnes čelíme, je rychlý vývoj technologií a neustále se měnící potřeby studentů. Snažíme se

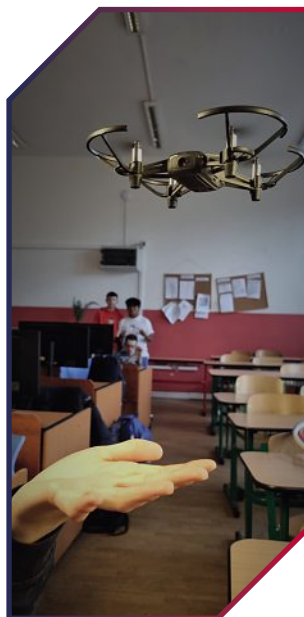
udržet krok s touto dynamikou prostřednictvím průběžného vzdělávání učitelů a aktualizace učebních osnov, aby reflektovaly nejnovější trendy a poznatky. Zároveň se snažíme udržet rovnováhu mezi tradičními a inovativními metodami výuky, abychom zajistili komplexní a vyvážené vzdělání.

Moderní je integrace digitálních technologií do výuky, jak je to v Troji?

Máme snahu začlenit digitální technologie do výuky tak, aby byly přirozenou součástí učebního procesu. Implementovali jsme řadu nástrojů, sžíváme se i s nástupem umělé inteligence. Učitelé se dále vzdělávají a není to opravdu jen klíšé.

Čím jste výjimeční?

Existuje řada odpovědí, na prvním místě je ale určitě atmosféra a klima školy, přirozený a i po 26 letech partnerský přístup učitelů ke studentům. Nejen spokojenost, nýbrž i zodpovědnost k celému procesu je pro nás jednou z hlavních priorit. Snažíme se rovněž nepodceňovat bezpečnost nás všech.

HN062934

GYMNÁZIUM FRANTIŠKA KŘIŽÍKA A ZÁKLADNÍ ŠKOLA PLZEŇ MODERNÍ ŠKOLA S VIZÍ

HN062933

Co říkají o GFK čerství absolventi?

Křižíkáč je skvělé prostředí, kde se z dětí stanou dospělí. Chodit někam téměř denně celých 8 let zformuje člověka, i kdyby nechtěl. A nás to zformovalo, troufám si říct, krásně. Osnovy jsme projeli podle plánu, ale to nejdůležitější, s čím jsme odcházeli, v nich vůbec nebylo. Naučili jsme se, že máme hlas, který se počítá. Viděli jsme, co znamená dobrý přístup. Naučili jsme se prosazovat své názory, argumentovat, třídit informace, samostatně uvažovat a budovat kvalitní vztahy s ostatními. A to všechno proto, že nás učili báječní lidé. Lidé, kteří mají svou práci rádi a zajímají se o své studenty. Lidé, kteří do nás dali kus sebe. A to vůbec nebyla špatná věc.

výuka ve virtuální realitě

vlastní fitness

individuální přístup

plánované zkoušení

mezinárodní jazykové zkoušky

stínování budoucí profese

projekty a exkurze

slovní hodnocení

Odhodlej se ke změně!

Staň se testerem, programátorem, či datovým analytikem a vrhni se do IT.

Aktuálně můžete získat dotaci na studium ve výši 82% a to až do 50.000 Kč od MPSV.

Žádat můžete jako zaměstnanec, nebo i když pracujete na IČO.

www.coderslab.cz

Josef Hofman

„Pomohu vám s výběrem nejvhodnějšího kurzu a vysvětlím vám každý detail našeho unikátního vzdělávacího konceptu.“

ahoj@coderslab.cz

+420 602 050 309

Aktuálně.cz

CO JSOU

DEZ ROZDĚLENÍ
INFOR
MACE

PROČ FUNGUJÍ

KDE SE ŠÍŘÍ

PROČ A JAK SE ŠÍŘÍ

CELÝ SPECIÁL

Jednu z nejlepších evropských IB škol najdete v Praze

The English College in Prague – Anglické gymnázium zažilo svůj nejspěšnější rok – umístilo se na první příčce hodnocení IB škol nejen v ČR, ale i v rámci celé Evropy. Jsme rádi, že můžeme říci, že rok 2023 se stal nejspěšnějším rokem v historii ECP z hlediska výsledků International Baccalaureate – IB zkoušek. Sedmdesát maturantů školy dosáhlo rekordního průměru 37 bodů v IB (z maximálních 45 bodů)! Anglické gymnázium se tak umístilo na první příčce hodnocení IB škol nejen v ČR, ale i v rámci celé Evropy (<https://www.ib-schools.com/>).

The English College in Prague – Anglické gymnázium (ECP) je hrdé na to, že kromě vysokých akademických ambicí je i „přátelskou školou“, kde na vztazích opravdu záleží. Dobré vztahy mezi žáky a jejich učiteli a rodiči poskytují to správné prostředí, ve kterém mohou studenti dosáhnout svého plného potenciálu. Díky tomu byly letošní výsledky Mezinárodní maturit (International Baccalaureate, IB) vůbec nejlepší v historii školy.

Tři studenti Anglického gymnázia získali plný počet bodů

Rekordní tři z těchto 70ti studentů dokázali dosáhnout maximálních 45 bodů v IB. Je to velmi výjimečný výsledek, kterým se může pyšnit pouze necelé 1 % všech uchazečů o IB diplom na celém světě.

31 maturantů z Anglického gymnázia (více než 44 %) získalo 38 a více bodů. To je hodnota, jež je obvykle považována za minimální vstupní požadavek na prestižní univerzity.

Zvolené univerzity

Rok 2023 je rovněž velmi úspěšný s ohledem na univerzitní destinace. Maturanti Anglického gymnázia se rozhodli pro nejrůznější prestižní univerzity. Mezi ně patří Cambridge, Imperial College London, London School of Economics, UCL, King's College London, St Andrews, Trinity College Dublin, Leiden, Uni-

versity of Amsterdam, TU Delft, Sciences Po, Technická univerzita v Mnichově, NYU, UBC, University of Toronto a mnoho dalších.

Zvolené obory jsou jako vždy velmi rozmanité. Studenti si vybrali právo, inženýrství, medicínu, architekturu, přírodní vědy, umění i různé humanitní obory.

A co o svých výsledcích říkají studenti gymnázia?

Ema Pilná, Mezinárodní obchod, Rotterdam School of Management
Svou cestu na ECP jsem začala ve 3. ročníku. Byla to pro mě velká změna – nejen že jsem poprvé plně studovala v angličtině, ale také jsem se musela přestěhovat do Prahy sama, protože to není moje rodné město, což bylo ve věku 15 let docela náročné. Obavy a stres byly rozhodně velké, ale blízký vztah s mým bývalým učitelem a celkové vřelé přivítání, kterého se mi dostalo spolu s dalšími novými studenty, mi tento přechod velmi usnadnily, za což jsem nesmírně vděčná.

Od té doby byl můj pobyt v ECP rozmanitý, plný vrcholů i pádů. Nevěděla jsem, co očekávat, vždy jsem cítila podporu a povzbuzení ze strany zaměstnanců ECP. I když to bylo někdy velmi náročné, ECP a program IB mi daly nenahraditelné zkušenosti a znalosti, které mi pomohly nejen při závěrečných zkouškách, ale nyní mi pomáhají i na univerzitě.

Dmitry Cheremisin, Ekonomie na St John's College, University of Cambridge
Anglické gymnázium sehrálo skutečně formativní roli při utváření toho, kým jsem dnes, a to v několika oblastech, a to následujícími důležitými způsoby.

Za prvé mi to poskytlo skvělé učební prostředí, které mi umožnilo rozvíjet mé dovednosti a věnovat se svým zájmům. Vyvážit preciznost a hloubku se zvědavostí, nezávislým myšlením a příjemným způsobem učení není snadný úkol, a přesto v tom Anglické gymnázium uspělo neuvěřitelně dobře.

Za druhé, ECP na mě jako lidskou bytost velmi ovlivnilo. Anglické gymnázium mi dalo více než samotné akademické úspěchy a obdařilo mě hlubokými, dlouhotrvajícími přátelstvími, šťastnými vzpomínkami, kterých si budu vážit i dlouho poté, co jsem opustil ikonické modré dveře, a souborem hodnot a zásad, které i nadále každodenně uplatňuji – ve třídě i mimo ni.

Tomáš Vladyka, Právo, London School of Economics and Political Science (LSE)
Momentálně jsem studentem prvního ročníku programu LLB na London School of Economic, ale kdybych si ne zvolil studium na ECP, nebyl bych na tak prestižní univerzitě.

Žádné množství slov nemůže vyjádřit pozitivní dopad ECP na mě jako na studenta i jako jednotlivce. Už před nástupem na Anglické gymnázium jsem byl nadšený, že tam začnu studovat, protože jsem od svých sourozenců slyšel, jak je škola příjemná, jak jsou učitelé zapálení pro své hodiny a jak jsou studenti přátelští.

Zpočátku jsem byl nervózní, když jsem přecházel z tradiční české školy. Moje obavy však rychle zmizely, protože každý učitel přispěl k tomu, že se cítím pohodlně a vítán. Díky učitelům byly hodiny poutavé a aktivní, což podnítilo můj zájem o akademickou práci a nasměrovalo mě na cestu k akademickému úspěchu.

Kde vězí klíč k lepším šancím na vzdělání

Co všechno dětem usnadňuje nebo komplikuje cestu k úspěchu? Mapa vzdělávání ukazuje, jak předcházet nerovným podmínkám a sociálním problémům.

V

V pohádkách rozhodují o osudu lidí sudičky. Ve skutečném světě do velké míry záleží na tom, kde se člověk narodí. „Místo, kde vyrůstáte, zásadním způsobem ovlivňuje, jakého vzdělání jste schopni dosáhnout, což má pak dopad na váš další život,“ potvrzuje datový analytik společnosti PAQ Research Václav Korbel, který stojí v čele výzkumného projektu Mapa vzdělávání, analyzujícího příčiny vzdělávacího (ne)úspěchu na různých místech Česka.

Ten koncem minulého roku zveřejnil aktualizovaná data o rozdílech ve vzdělávání v jednotlivých mikroregionech. Zároveň zkoumá jejich příčiny a navrhuje způsoby, jak tyto nerovnosti řešit.

Základní teze výzkumu tvrdí, že vzdělávání v Česku neslouží všem dětem stejně dobře. Oproti většině evropských států u nás výsledky vzdělávání více závisí na tom, z jaké rodiny a regionu dítě pochází. „Výsledky srovnávacích testů PISA 2022 znovu ukazují, že socioekonomický status má u českých žáků výrazně větší souvislost se vzděláváním, než je tomu v ostatních státech, a to i ve srovnání se zeměmi, které mají podobný historický vzdělávací kontext,“ upozorňuje

Korbel a jako důvod uvádí různou schopnost vzdělávacích systémů postarat se o znevýhodněné skupiny: „Zdá se, že ostatní země, například Polsko, umí lépe vytahovat žáky z nejslabšího společenského zázemí na vyšší úroveň.“

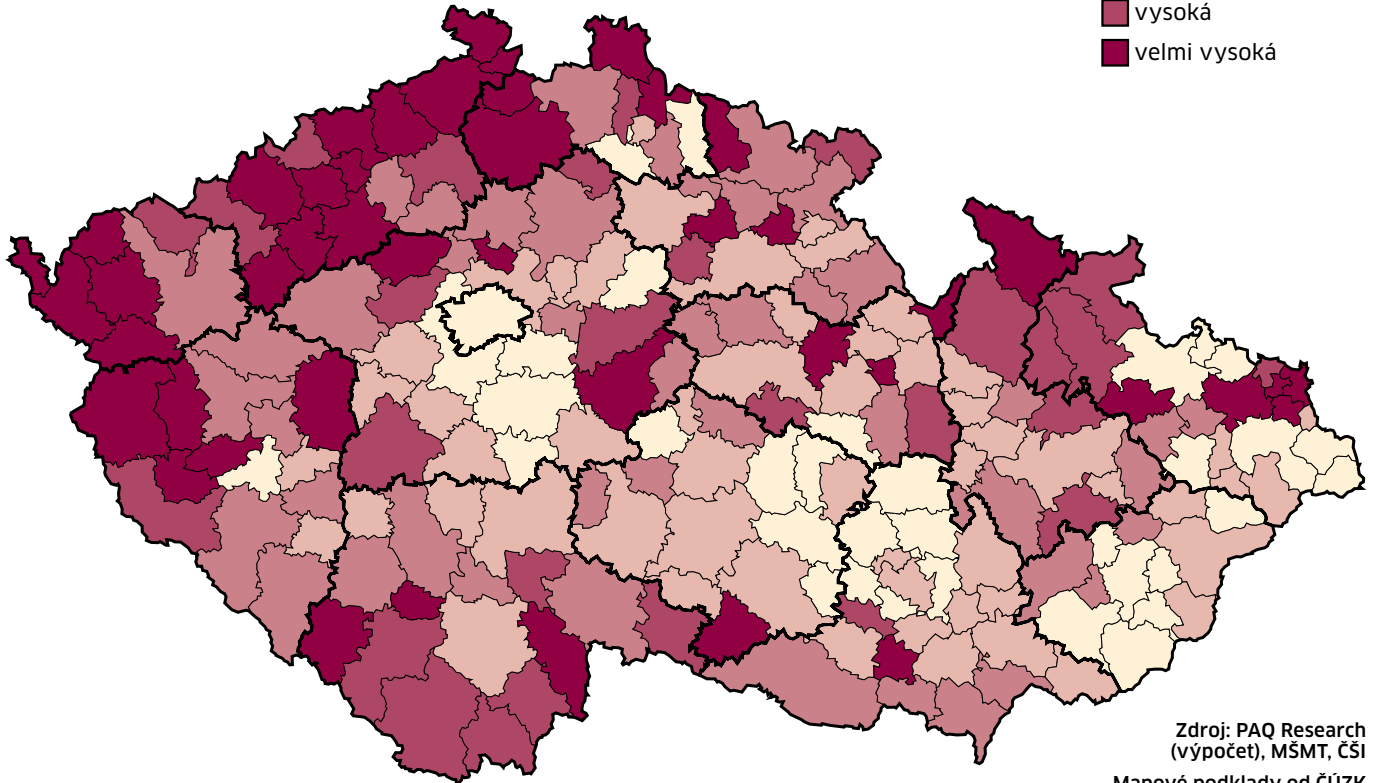
Problém, na který se projekt zaměřuje od roku 2022, je takzvaná vzdělávací neúspěšnost. Týká se zanedbávání školní docházky, propadání a nedokončování základní školy, což jsou faktory, které závažným způsobem komplikují dětem jejich budoucí život. Experti přitom vycházejí z dat České školní inspekce, ministerstva školství, ministerstva práce, Českého statistického úřadu a dalších institucí.

Míra vzdělávací neúspěšnosti se v různých koutech Česka liší až desetinásobně. Nejvíce postihuje některé oblasti v Ústeckém a Karlovarském kraji, rozhodně ale nelze říci, že by se vzdělávací neúspěšnost projevovala plošně na úrovni krajů. I v těchto oblastech se totiž objevují některé obce s rozšířenou působností, které se blíží celorepublikovému průměru. A naopak můžeme pozorovat, že v celkově průměrných krajích, jako je Plzeňský, Liberecký nebo Jihočeský, se objevují lokální ostrůvky s vysokou vzdělávací neú-

Vzdělávací neúspěšnost v Česku

Vzdělávací neúspěšnost zahrnuje absence, neprospívání, opakování ročníků a nedokončování základní školy. Má výraznou souvislost s destabilizující chudobou a v různých oblastech Česka se liší až desetinásobně.

vzdělávací neúspěšnost
(expertní pásma, 2023)

Zdroj: PAQ Research
(výpočet), MŠMT, ČŠI

Mapové podklady od ČÚZK
licencovány pod CC BY 4.0

spěšností. Jde převážně o lokality, které sousedí s chudšími kraji nebo leží na hranicích Česka.

V některých krajích ale najdeme i vedle sebe problémové a úspěšné oblasti. „Zvlášt v Moravskoslezském kraji spolu třeba sousedí oblasti, jako je Vítkov, kde je vysoká neúspěšnost, a Opava, kde je naopak velmi nízká. Souvisí to s tím, že i v rámci těchto krajů jsou značné sociální rozdíly mezi jednotlivými obcemi s rozšířenou působností,“ objasňuje Korbel. Rozdíly ve vzdělávací neúspěšnosti jsou pro českou společnost alarmující. „Bavíme se o tisících dětech a zásadním dopadu na jejich životní šance. Nedokončování vzdělávání navíc stojí stát miliony korun na odvozech a dávkách,“ připomíná Korbel.

Aby analýza pokryla celé spektrum žáků, rozhodli se odborníci mapovat od loňského roku ještě další ukazatel, kterým jsou výsledky srovnávacích testů. Nabízí tedy nový pohled, který představuje míru znalostí a kompetencí. Ty často rozhodují o tom, jestli se žáci dostanou na maturitní obory a otevře se jim cesta ke studiu na vysoké škole.

Výsledky testování se vzdělávací neúspěšností souvisí, není tu však tolik ostrůvků, které by

“

Socioekonomické rozdíly jsou i v jiných státech, ale u nás mají výrazně větší dopad na výsledky vzdělávání.

vybočovaly. Lepší výsledky mají převážně velká města, zatímco venkovské regiony na Vysočině či v Jihomoravském kraji nevychází z testování příliš dobře, přestože mají relativně nízkou vzdělávací neúspěšnost.

Obstát i tam, kde hvězdy nepřály

Co za propastnými rozdíly mezi jednotlivými regiony stojí? A jak je překlenout, aby šanci na úspěšný život měly všechny děti, nezávisle na tom, ve kterém koutu země se narodí? Experti se shodují na tom, že nejzávažnějším problémem, který se na vzdělávací neúspěšnosti podepisuje, zůstává destabilizující chudoba. Rodiny, které jsou zatížené exekucí a potýkají se s bytovou nouzí, mohou jen stěží vytvářet dětem zázemí, které je motivuje ke vzdělání. Chudoba přináší do života dětí stres a následkem je pak nedokončení základní školy, což zásadně zkomplikuje jejich budoucí pracovní a společenské příležitosti.

Mapa vzdělávání ale ukazuje, že chudoba není jediným faktorem, který má na vzdělávací neúspěšnost vliv. I ve vyloučených regionech se totiž ukazují výrazné rozdíly v dokončování základ-

ních škol mezi jednotlivými oblastmi. „Na hodně místech vedle sebe existují naprosto rozdílné vzdělávací světy. Udělali jsme proto novou typologii mikroregionů, která pomáhá odhalovat příklady dobré praxe i strukturální problémy různých koutů Česka,“ vysvětluje Korbel.

Pro každou obec s rozšířenou působností vědci spočítali, jak by měly vypadat její výsledky vzdělávání vzhledem k tamním sociálním podmínkám, a čísla potom porovnali s realitou. Tím vznikla mapa překonávání a zaostávání, která ukazuje, kterým oblastem se daří předbíhat ve vzdělávání svou předpokládanou úroveň a které za ní naopak pokulhávají.

„Když máte žáka, jehož rodiče jsou v exekuci a mají základní vzdělání, nemůžete jeho výsledky srovnávat s někým, kdo se narodil do ambiciózní rodiny vysokoškolsky vzdělaných rodičů,“ vysvětluje princip tohoto měřítka Korbel. Proto je třeba porovnávat mezi sebou regiony s podobnými sociálními podmínkami. „Když vidíme, že třeba v Krnově nedokončí školu čtyři procenta žáků, zatímco by se dalo očekávat, že jich tam nedokončí školu osm procent, tak je to dobrá vizitka,“ uvádí expert jako příklad.

Ukazuje se, že některé mikroregiony dokážou navzdory celkovému znevýhodnění obstát. Překonávat své sociální podmínky se daří zhruba desetině obcí s rozšířenou působností. Relativně nižší vzdělávací neúspěšnost můžeme pozorovat například v některých oblastech Ústeckého (Kadaň, Litvínov) a Moravskoslezského kraje (Rýmařov, Krnov, Bruntál).

U výsledků testování je těchto překvapení méně, lepší než předpokládané výsledky mají opět velká města, jako je Praha, Brno či Olomouc. Podle odborníků to nejspíš souvisí s kvalitou škol i vyšším sociálním a kulturním kapitálem rodičů, kteří se do vzdělání více zapojují.

Pokud jde o zaostávání za sociálními podmínkami, to může podle odborníků souviset se schopností sociálního systému obcí a krajů pomáhat rodinám v nouzi, příčiny ale mohou spočívat i v samotném vzdělávání. Může jít o kvalitu řízení škol, dostupnost dobrých učitelů, psychologů či předškolní péče. Důvodem mohou být i rozdíly v kvalitě škol, kdy sociálně znevýhodněné děti končí v horších nebo částečně segregovaných školách.

Výrazné zaostávání za sociálními podmínkami – buď ve vzdělávací úspěšnosti, nebo ve výsledcích testování – najdeme v příhraničních oblastech (Frýdlant, Varnsdorf, Trhové Sviny, Jeseník), ale i na vnitřní periferii krajů (Slaný, Mnichovo Hradiště, Podbořany, Hlinsko). „Nejkritičtější situaci sledujeme na místech, kde se oba typy zaostávání spojují. Nachází se hlavně v Plzeňském kraji, ve kterém pro někoho možná překvapivě některým způsobem zaostává větší mikroregion,“ komentuje mapu překonávání a zaostávání Korbel.

Školka, psycholog, spolupráce

Mapa překonávání a zaostávání potvrzuje, že kromě socioekonomických podmínek mají

“

Velkým problémem Česka je fragmentace území, kde spolu jednotliví aktéři málo spolupracují.

na kvalitu vzdělávání vliv ještě další důležité faktory. Ty pomáhají úspěšnějším mikroregionům vymanit se ze svého znevýhodnění a na jiných místech dokazují, že dobré sociální zázemí ještě nemusí automaticky znamenat kvalitní úroveň vzdělávání. „Naše výpočty ukazují, že zhruba dvě třetiny rozdílu mezi jednotlivými mikroregiony v Česku se dají vysvětlit právě socioekonomickým zázemím,“ upřesňuje Korbel. Zbylou třetinu tvoří další faktory, na které je dobré se zaměřit, pokud chceme rozdílu ve vzdělávací úspěšnosti porozumět a problémům předcházet.

Jedním z nich je předškolní vzdělávání. Ukazuje se, že v oblastech, kde chodí více dětí do školky, je celková vzdělávací úspěšnost vyšší než tam, kde je účast dětí v předškolním vzdělávání nízká. Nejhůř je na tom Karlovarský a Ústecký kraj, kde se docházka do mateřských škol pohybuje v průměru kolem 85 procent. I tady se ale ukazují velké mikroregionální rozdíly, v rámci zmíněných krajů se objevují obce s rozšířenou působností, kde je účast dětí v předškolním vzdělávání i devadesátiprocentní.

V chudších regionech souvisí docházka do mateřských škol opět s exekucemi a bytovou nouzí, v těch bohatších je více ovlivněna dostupností školek pro děti okolo tří let. V každém případě platí, že kvalitní předškolní vzdělávání, které rozvíjí děti v podnětném prostředí a vytváří v nich zdravé návyky, k celkové vzdělávací úspěšnosti značně přispívá.

Dalším faktorem úspěchu je podle expertů míra podpory slabších žáků. Konkrétně se to projevuje v zapojení specializovaných profesí, jako jsou asistenti pedagoga, psychologové, výchovní poradci, metodici prevence nebo speciální pedagogové. „Týká se to i širší spolupráce škol s Organem sociálně-právní ochrany dětí nebo s dalšími sociálními službami. Tam, kde tato spolupráce funguje, se daří podporovat rodiny, aby dávaly vzdělávání větší prioritu,“ podotýká Korbel. Důležité je především to, aby slabší žáci nespádávali do speciálního školství, ale udrželi se v hlavním vzdělávacím proudu společně s ostatními dětmi.

Hodně záleží i na financování od státu a obce. Podle ředitele výzkumné nezávislé organizace PAQ Research Daniela Prokopa pomáhá současný systém financování spíš bohatším regionům s většími školami. „Finance na podpůrná opatření znevýhodněných žáků se čerpají individuálně přes jejich diagnostiku a finance na podpůrné profese z velké části přes dotační programy. Obojí je administrativně náročné. Lépe to zvládnou ředitelé, kteří mají administrativní podporu ve větších školách či od zřizovatele,“ vysvětluje Prokop.

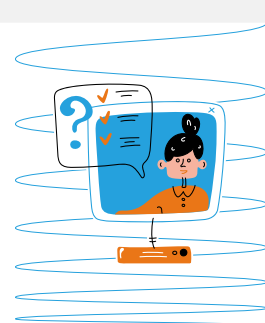
Velkým problémem v Česku je rozdrobenost vzdělávacího systému a jednotlivých aktérů, kteří v něm působí. V situaci, kdy na určitém území funguje velké množství menších škol a jejich zřizovatelů, kterými jsou často malé obce, jež ani nemají školský odbor, je obtížnější celkovou kvalitu vzdělávání efektivně posouvat. Tam, kde je snaha o širší komunikaci a spolupráci, jsou výsledky o poznání lepší. „Vidíme to třeba na Hlu-

Studuj střední školu, která propojuje svět

Rozvíjej **technologie**, které propojují svět

- IT Informační technologie
- KB Kybernetická bezpečnost
- TL Technické lyceum
- IT Informační a zabezpečovací technika
- EM Elektromechanik
- IS Inteligentní sítě a zařízení
- ST Zařízení sdělovací techniky

Ovládni **finance** a **cesty**, které propojují svět

- BN Bankovníctví a pojišťovnictví
- BD Bezpečnost dat
- LG Logistika
- LP Logistika a přeprava
- LF Logistické a finanční služby
- MK Management kybernetické bezpečnosti

Najdi svůj **potenciál**, kterým propojíš svět

- U nás se rozhodně nudit nebudeš. Máme posilovny, hřiště, kurty, knihovnu a spoustu volnočasových aktivit.
- Vše potřebné najdeš přímo v areálu školy – odborné učebny, domov mládeže i jídelnu.
- Celá budova školy je bezbariérová.

cichnovabrno.cz

jiho**m**oravský kraj

S mašinami naučíme makat i holky

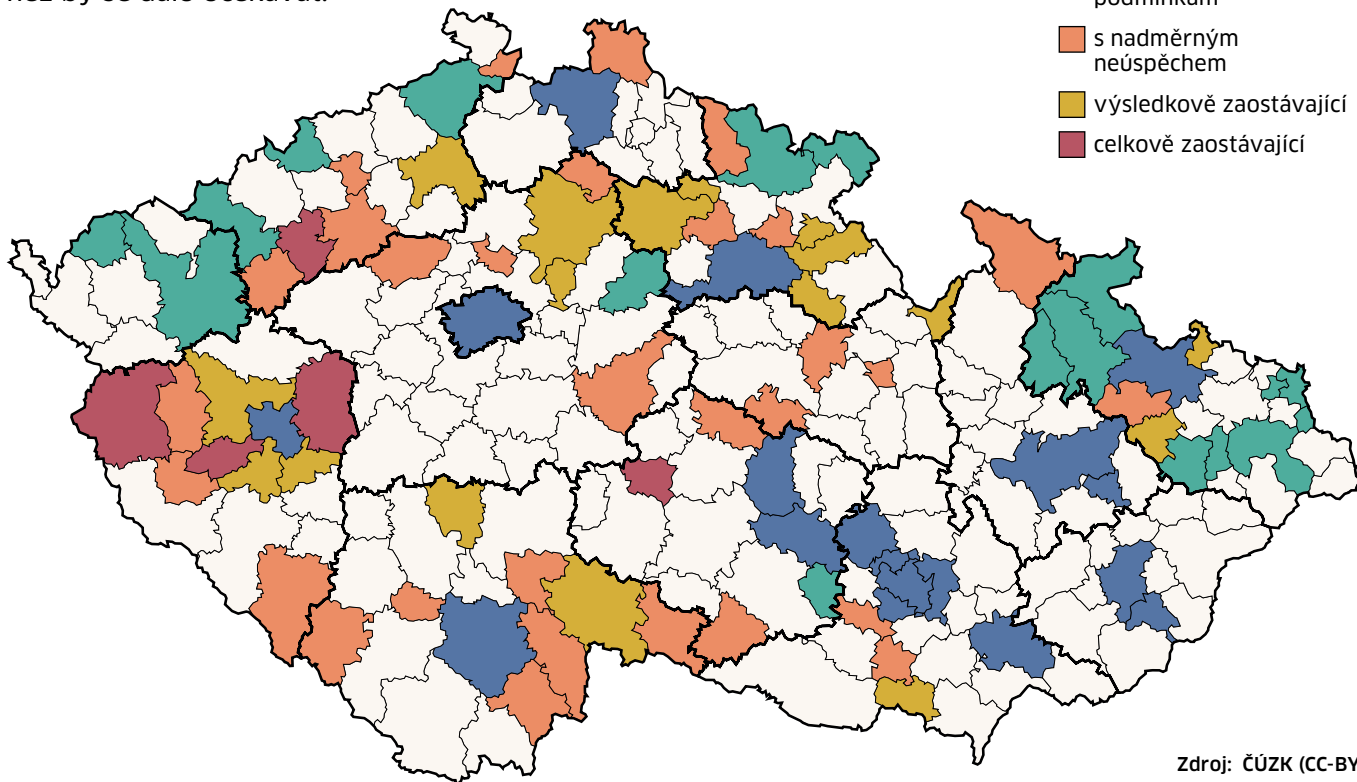
Operátor harvestoru je nové, velmi zajímavé povolání se skvělým uplatněním a nadstandardním platem. Uchazeči, kteří uvažují o studiu oboru operátor těžebně dopravních strojů na trutnovské lesárně, rozhodně nešlápnou s výběrem střední školy vedle. Škola se z pohledu techniky řadí mezi nejvybavenější lesnické školy v ČR. Nejen simulátory, ale celá nová učebna vznikla na školním poli v Trutnově. Počet zájemců o studium roste, a to i díky pravidelným investicím do nového vybavení. Ředitel školy rozhodl o změně ŠVP, jež s sebou přinesla zásadní změny v tomto oboru. Hlavní a přelomovou změnou je navýšení odborných předmětů a praxí. V prvním ročníku se ze studenta stává nejprve takový gamer v lese, který kácí stromy pomocí harvestorového simulátoru. Les má přímo před sebou na velké obrazovce, kolem sebe spoustu páček a tlačítek, které se učí používat, a tím postupně získává dovednosti související s bezchybným ovládním stroje. Ve druhém ročníku se učí technologické postupy a získává znalosti potřebné k práci se softwarem a hardwarem. Ve třetím ročníku se zakusne do odborných lesnických předmětů a poznávání jednotlivých druhů dřev, dále se seznamuje s reálnými stroji, mezi které patří např. harvestor a vyvážecí traktor. Můžeme nabídnout ideální podmínky pro studium oboru, který je pro mladé atraktivní, a pokud je člověk šikovný, dají se s ním vydělat velmi slušné peníze. Naše absolventy poptávají zahraniční firmy, což svědčí o vysoké úrovni a potenciálu oboru. S velkými mašinami naučíme makat i holky, je to o šikovnosti a věrte, že vás práce pohltní a bude bavit, dodává ředitel školy Ing. Miloš Pochobradský, který má i po 4 letech ve vedení školy nemalé cíle a plány. Chci z naší krásné lesárny vybudovat prestižní školu generující kvalitní absolventy, kteří budou perfektně vybaveni nejen po odborné stránce, ale i po té jazykové. Nově umožňujeme studentům přípravu na zkoušku B2 First. Nabízíme i jiné přírodovědné obory. Více na www.lesarna.cz

Mapa vzdělávání: mikroregiony překonávající a zaostávající za svými sociálními podmínkami

Některým mikroregionům se daří předcházet vzdělávacímu neúspěchu, který by odpovídal jejich sociálním podmínkám. Jiné za svou sociální úroveň ve vzdělávání pokulhávají. Mapa ukazuje, ve kterých oblastech je buď vzdělávací úspěšnost nebo výsledky testování žáků vyšší či nižší, než by se dalo očekávat.

- předcházející neúspěchu
- výsledkově nad očekáváním
- odpovídající sociálním podmínkám
- s nadměrným neúspěchem
- výsledkově zaostávající
- celkově zaostávající

Zdroj: ČÚZK (CC-BY)

činsku nebo v Kadani. Jsou to území, která dokážou dobře spolupracovat a udržet si kvalitu, vzájemně se vzdělávat, vyměňovat si dobrou praxi a podporovat se," říká Korbel. Z tohoto důvodu se lépe daří velkým školám a lokalitám, kde je vzdělávání řízeno na širší, zdravě komunikující platformě.

Chce to lokální i systémové změny

Uvést tyto poznatky do praxe je výzvou pro lokální aktéry i státní instituce. Výzkumný tým, který stojí za Mapou vzdělávání, jim k tomu nabízí analytické reporty pro jednotlivá území i osobní spolupráci na strategickém plánování. „Rádi jezdíme do regionů, kde si nás pozvou, a bavíme se s nimi o tom, jak mohou naše data dlouhodobě využívat a propast je třeba do svých akčních plánů. Už jsme takto objeli asi sedmdesát obcí s rozšířenou působností," pokračuje Korbel. Některé mikroregiony už s těmito indikátory koncepčně pracují a každý rok si na základě těchto dat vyhodnocují, kam se posunuly a co je potřeba změnit.

Lokální iniciativy ale samy o sobě celou věc nevyřeší. „Určitě je to z velké části systémový

problém. A jsem rád, že ministerstvo školství je nyní těmto systémovým nástrojům daleko víc otevřené," oceňuje Korbel. Pozitivně hodnotí například návrh takzvaného indexového financování, které by zohledňovalo sociální status příslušné školy. „U nás to tak ještě nefunguje, ale ministerstvo školství je tomu hodně nakloněno," dodává expert.

Dalším slibným krokem je snaha o řešení fragmentace českého vzdělávacího systému. „Ministerstvo to chce řešit skrze střední článek podpory. To je podle mě tak na půli cesty. Pokud nebudeme koncentrovat profesionalitu u menšího počtu opravdu dobrých ředitelů a zřizovatelů, tak to v našem decentralizovaném systému půjde pořádkem těžko. Tady by ambice ministerstva mohla být ještě trochu vyšší," hodnotí Korbel.

Hlavní pozitivní zprávou ale je, že se v této problematice změnilo vnímání veřejnosti, která už chápe význam vzdělávacích nerovností a jejich dopad na celou společnost. „Už zkrátka rozumíme tomu, že ne každé dítě má přístup ke kvalitnímu vzdělání a že je potřeba to změnit," raduje se Korbel. Potřebné změny systému jsou díky tomu v současné době i politicky prosaditelnější.

“

Dnes už
chápeme, že
vyčleňování
některých
sociálních
skupin nás
může přijít
hodně draho.

Začni učit!

Máme chytré a nešťastné děti

Pandemie viru covid-19 upozornila na jinou, daleko závažnější a dlouhotrvající pandemii. Studie a z nich vycházející čísla ukazují na alarmující počty lidí s duševními onemocněními. Deprese a úzkosti už dávno nejsou doménou dospělých. První příznaky se objevují u dětí už na druhém stupni základní školy. Dá se předpokládat, že věk nástupu duševních onemocnění bude i nadále klesat. Co s tím mohou dělat školy a mají vůbec šanci?

České děti nechodí do školy rády. Pokud si říkáte „Hm, no to není nic nového, objevného,“ pak vězte, že jsme v šetření PISA (PISA = Programme for International Student Assessment – Program pro mezinárodní hodnocení žáků), skončili na úplně posledním místě ze všech zkoumaných zemí. Hlavním cílem tohoto šetření je poskytnout tvůrcům školské politiky jednotlivých zemí obrázek o tom, jak efektivní a úspěšný jejich vzdělávací systém je. Každé tři roky se ve více než 85 zemích světa zaměřuje na měření dovedností patnáctiletých dětí. Poslední výsledky z roku 2022 ukázaly, že ty české mají nejméně kvalitní vztah se svými vyučujícími ze všech zkoumaných zemí. Více než 60 % českých žáků nemyslí, že by si učitelé ve škole dělali starosti, kdyby do školy přišli smutní. Pouze necelá polovina žáků pak věří tomu, že když se jich vyučující zeptá, jak se má, opravdu ho to zajímá. Na druhou stranu, v matematických i přírodovědných dovednostech jsou testovaní žáci nad průměrem.

V tomto ohledu je výkon českého školství, a to zejména v kontextu investovaných peněz, které jsou dlouhodobě podprůměrné, vynikající. Oblast, kde si tento výkon zřejmě vybírá svou daň, jsou právě vztahy.

Nejde oddělit české děti od jejich vyučujících. Různé průzkumy ukazují různě závažnou míru vyhoření českého učitelstva. Ty nejpesimističtější výsledky uvádějí až 80% ohrožení, optimističtější výhled nabízí průzkum MUNI, který uvádí ohrožení vyhořením nebo přímo vyhoření u až 25 % vyučujících.

Když jsou demotivováni žáci, je potřeba, aby je dokázali motivovat jejich vyučující. Vyhoření, vystresovaní nebo vyčerpaní to budou dělat těžko. Přitom je jedním z předpokladů úspěchu dětí ve škole to, že si jejich učitelé dokážou uchovat pedagogický optimismus – věru v to, že děti uspět dokážou. Naopak, pokud jsou děti vyučujícím za svůj výkon nebo chování zesměšňovány, ponižovány, vykazují pak i horší vzdělávací výsledky. No a kdo by se do takové školy těšil?

Kde hledat pramen pedagogického optimismu?

Je tak jasné, že do českých škol potřebujeme dostat armádu vyučujících, kteří dokážou v děti věřit a smýšlet o nich pozitivně. K tomu je potřeba, aby smýšleli pozitivně o sobě v roli vyučujících. Je to začarovaný kruh, ze kterého se jen těžko hledá cesta? Vejce a slepice, uroboros zakusující se do vlastního ocasu? A nešlo by toho propojení využít?

Když to ve třídě nejde tak, jak jsme si je naplánovali, dostává pedagogický optimismus na frak. Vyučující si může vybrat. Když věci nejsou podle plánu, stojte neustále na rozcestí. Buď zůstanete stát na autobusové zastávce v dešti nadávat na svět, nebo vyrazíte vlakem. Buď budete neúspěchy svádět na děti, případně jejich rodiny, stát či své kolegyně. A budete mít nejspíš do nějaké míry vždycky pravdu, jenom se stává součástí problému. Nebo začnete hledat způsoby, jak to udělat jinak. A stanete se příčinou změny.

Být změnou, kterou chci ve světě dosáhnout, vyžaduje být zvědavý a ptát se. Jak se mi podařilo zapojit Františka, který si v posledních hodinách kreslil do sešitu? Bylo to úkolem, který pro něj byl zajímavý? Nebo tím, že mohl pracovat se Standou? Nebo se dobře vyspal? Nebo naopak jak se stalo, že úkol splnily jenom dvě třetiny dětí? Byl cíl příliš náročný? Nebyly jasné instrukce? Třída byla unavená těžkým testem z minulé hodiny? Pokud si vyučující klade takové a jim podobné otázky a daří se mu nacházet odpovědi, stává se sebejistou profesionálkou, která dokáže reagovat na učící potřeby všech dětí, které ve třídách má. A také věčným optimistou.

Pokud do škol zamíří generace vyučujících, která se bude schopna kvalitně postarat o své duševní, emoční i fyzické zdraví, máme narkročeno k tomu, že k tomu samému budou schopni vést i své děti.

Tím, že sami se sebou budou zacházet s laskavostí, porozuměním a trpělivostí, si vytváří prostor pro skutečnou výzvu ve vzdělávání, totiž aby škola bylo cestou ke spokojenému životu. Jít dětem vzorem i v tom nechtít být dokonalá, ale neustávat v tom chtít být dost dobrá. Aktuální příležitost pro inspiraci v tomto směru je Týden pro wellbeing. Do něj se zapojují školy, vyučující, ale i rodiče.

Chcete být u toho?

My v Začni učit! pomáháme otevírat dveře do školství lidem, kteří do něj chtějí něco přinést. Třeba jste to právě vy. Jednou z cest je program Zkus učit!, díky kterému se vydáte na týden přímo do školy a vyzkoušíte si práci vyučující na vlastní kůži. Nejvíce si tuto možnost pochvalují ti, kteří práci učitele zvažují, ale nejsou si jisti, jestli je to pro ně to pravé. Poznáváte se? Hlásit se můžete už teď. Program probíhá každé jaro a podzim, tak se třeba uvidíme. Více informací zde!

Hana Kuzníková, učitelka, designérka učitelských programů v Začni učit!

Jaké právní novinky se řítí na české podnikatele?
Čím nás právo zase překvapí?
Kde praxe naráží na problematické výklady zákonů?
Podcast pro ty, kteří vědí, že právo je základ byznysu.

BUSINESS LEGAL

Poslouchejte na:

Člověk se učí celý život

Simon Havas (30) je odborník na mořskou biologii z Aucklandu na Novém Zélandu. Jako teenager žil s rodiči v České republice a navštěvoval zde Německou školu v Praze (DSP). Dnes žije opět na Novém Zélandu, ale vždy rád navštěvuje Evropu a DSP.

Kdy jste studoval na DSP?

Do DSP jsem přišel v roce 2006 a byl jsem zde studentem čtyři a půl roku. V té době jsem se připravoval na německou mezinárodní maturitu, ale pak jsem se vrátil na Nový Zéland a udělal si maturitu tam. Pocházím z Aucklandu, největšího města na Novém Zélandu. Leží u moře, a to je jeden z důvodů, proč jsem se stal mořským biologem. Tento obor jsem studoval na univerzitě Waikato. Dnes se ale také zabývám řemeslem a specializuji se na užitkovou vodu, aby lidé mohli zdravě pít a dobře zvládat svůj každodenní život, a to i v mimořádných situacích.

Zažil jste několik školních systémů, jak hodnotíte německou maturitu?

Německou maturitu považuji za velmi užitečnou. Německá ekonomika a Německo jako země obecně nabízí mnoho příležitostí, jak si vybudovat zajímavý život a začlenit se do Evropy. Ve srovnání s některými východnějšími zeměmi Německo prostě funguje velmi dobře. Je to skvělé místo pro studium, život a založení rodiny pro mladé lidi. Trochu složitější to ale je, pokud nemáte právě německou maturitu. Velmi bych lidem doporučoval, aby si ji udělali, protože jim to prospěje celý život.

Co si spojujete s DSP?

Na svůj čas na DSP mám hezké vzpomínky. Když se na to dívám zpětně, tak velká výhoda Německé školy oproti jiným školám je, že se zde klade velký důraz i na mimoškolní aktivity. Pořádají se zde přednášky a prezentace, díky nimž se děti naučí víc než jen to, co je v učebnicích. Tím se DSP liší od většiny ostatních zdejších škol, kde se výuka často stále striktně řídí státními osnovami a nenabízí nic navíc. V DSP

je spousta věcí navíc, které doplňují výuku. Učení je tak efektivnější, protože kdo by se chtěl stálen jenom učit, když škola by měla být také o poskytování životních zkušeností.

Jaké zkušenosti škola poskytla Vám?

Gymnázium DSP má německou a českou sekci. Já jsem tehdy chodil do české sekce. Větši-

na studentů v mé třídě byli Češi, ale bylo tam i několik Ukrajinců, Rusů, jeden Japonec a studenti se smíšenými původy. Bylo zajímavé přijít do kontaktu s německou sekci, což škola aktivně od počátku podporuje. V desáté třídě se větve spojují a třídy jsou nově smíšené. To posiluje pocit komunity a vidáte se ještě dlouho po škole. Moji tehdejší kamarádi spolu dodnes jezdí na dovolené. Vznikla velmi vyjímečná skupina lidí.

Vrátil jste se na Nový Zéland, kde vidíte největší rozdíly oproti Evropě?

Nový Zéland je můj domov. Když tam lidé přijedou poprvé, vždycky ho porovnávají s Českou republikou nebo Německem, až si nakonec uvědomí, že to je jiný svět. Tamní mentalita je taková, že s lidmi musíte vycházet, aby vše fungovalo. Jste vázáni na jedno místo a nejste tak volně pohybliví jako v Evropě, kde můžete zůstat v anonymitě. Na Novém Zélandu se musíte více angažovat, aby se věci podařily – ne všechno je dostupné, ceny jsou vyšší a logistika je náročná. Musíte pro to být otevřený a mít nepředpojatou mysl.

Dokážete si představit, že byste znovu žil v Evropě?

Žiji na Novém Zélandu, ale často se dívám na Českou republiku a přemýšlím, jaké by to bylo žít tady znovu. Čas od času dokonce přemýšlím o tom, že bych tu znovu studoval a udělal si magisterský titul v oboru GIS (geografické informační systémy). Momentálně jsem ale ve fázi, kdy jsem si svou práci vytvořil určitou stabilitu. Takže dalších pět let budu pravděpodobně pokračovat v podnikání a věnovat se svému řemeslu, získávat další certifikáty. Ale je dobré vědět, že se do Evropy mohu vrátit i později a studovat zde. Člověk se učí celý život – není to tak, že by skončil v osmnácti nebo pětadvaceti.

DEUTSCHE SCHULE PRAG
NĚMECKÁ ŠKOLA V PRAZE

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

15.02.2024

14:00 - 17:00

- MATEŘSKÁ ŠKOLA
- ZÁKLADNÍ ŠKOLA
- GYMNÁZIUM

WWW.DSP-PRAHA.CZ

Moderní trendy v odborné výuce

Změny v technickém vnímání světa přinášejí výrazně vyšší požadavky na výuku nových odborníků, kteří budou tato zařízení vymýšlet, designovat a servisovat.

Studenty dnes nejvíc zajímá, jak pracují nejmodernější technologie. Každý odborný pedagog dobře ví, že studenti musí nejprve pochopit základní principy fungování elektřiny. Moderní vzdělávání nemůže záviset na vybavení vzdělávacích zařízení starých dvacet a více let.

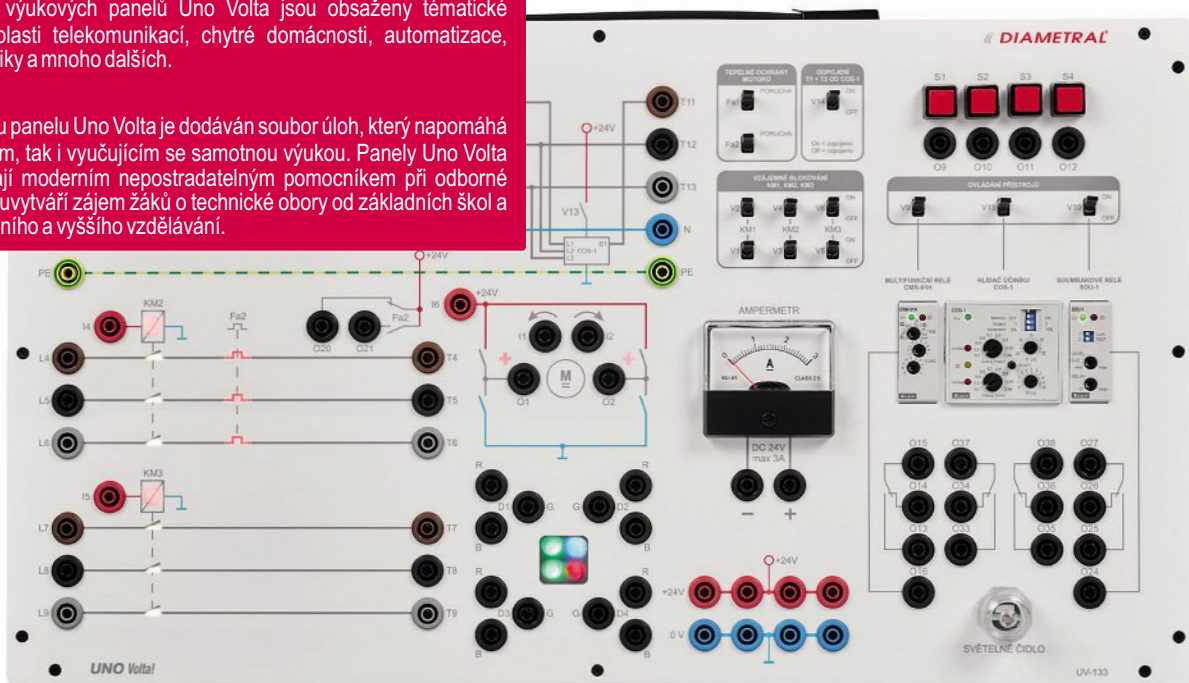
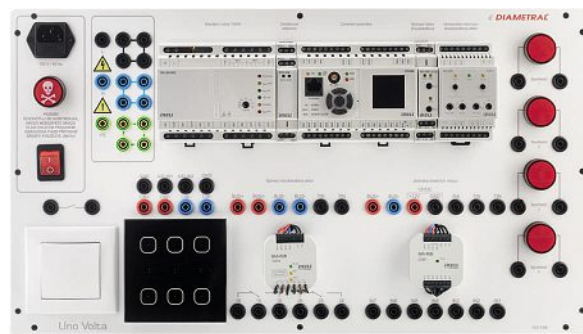
Aby výuka probíhala moderně v duchu nových výzev, vyrábí společnost Diametral kolekci výukových panelů nazvaných Uno Volta, zaměřených na různé obory elektrotechnického světa. Výukový systém Uno Volta připravuje studenty hned od začátku výuky na řešení praktických úkolů v reálném světě. Současně nabízí přehlednost a rychlost zapojení. Panely Uno Volta jsou zaměřeny na procvičování principů zapojení, vymýšlení správného zapojení a odhalování chyb v obvodech. Každý z panelů je zaměřen na určitou problematiku, avšak jednotlivé panely lze vzájemně doplňovat a tak tvořit rozsáhlejší zapojení.

Jedním z panelů odpovídajících nejnovějším trendům je panel UV-137, určený pro výuku a demonstraci fotovoltaických jevů zábavnou formou. Seznamuje studenty středních, ale i žáky základních škol s možnostmi, které nám přináší využití sluneční energie a jak v praxi fungují solární panely fotovoltaických elektráren. V rámci panelu je možné měnit intenzitu světla, směr, odkud paprsky na panely dopadají a vliv denní doby na účinnost panelů. Studenti zároveň mohou měřit skutečné množství dopadajícího světla na panely a sledovat vliv intenzity slunečního záření při jeho využití k pohonu různých zařízení. Toto je jeden z mnoha příkladů využití panelů Uno Volta k výuce.

Pro výuku elektroniky na základních školách je určený panel Uno Volta UV-200. Žáci se tak mohou již na základní škole seznámit zábavnou formou s elektřinou, elektronikou a jejími vlastnostmi.

V souboru výukových panelů Uno Volta jsou obsaženy tématické okruhy z oblasti telekomunikací, chytré domácnosti, automatizace, elektrotechniky a mnoho dalších.

Ke každému panelu Uno Volta je dodáván soubor úloh, který napomáhá jak studentům, tak i vyučujícím se samotnou výukou. Panely Uno Volta se tak stávají moderním nepostradatelným pomocníkem při odborné výuce a spoluvytváří zájem žáků o technické obory od základních škol a v rámci středního a vyššího vzdělávání.

Více informací naleznete
na www.diametral.eu

« DIAMETRAL®